

Gleðifréttirnar frá sjónarhorni Jóhannesar

Fyrsti kafli

¹ Í upphafi var orðið, og orðið var hjá Guði og orðið var guðlegt.

² Í upphafi var það hjá Guði, ³ allt var skapað með því og ekkert var skapað án þess. ⁴ Í orðinu var líf, og lífið var ljós mannkyns. ⁵ Ljosið skín í myrkrinu og myrkrið getur ekki slökkt ljosið.

⁶ Jóhannes var maður sendur af Guði. ⁷ Hann vitnaði um ljosið svo að allt fólk gæti trúað. ⁸ Jóhannes var ekki ljosið, en hann vitnaði um ljosið.

⁹ Hið sanna ljós sem upplýsir allt fólk, kom í heiminn. ¹⁰ Það var í heiminum en fólk þekkti það ekki, jafnvel þótt Guð hafði skapað heiminn í gegnum það. ¹¹ Ljosið kom til þess sem það átti, en það sem ljosið átti, tók ekki á móti því.

¹² En það gaf öllu fólki sem trúir á það og tók á móti því, réttinn til að teljast með börnum Guðs. ¹³ Þau eru endurfædd, ekki með líkamlegri fæðingu sem kemur á eftir mennskri þrá, heldur fæðingu sem kemur frá Guði.

¹⁴ Orðið varð að manneskju sem bjó á meðal okkar. Við sáum dýrðina, dýrð eina sonar Föðursins, þess sem kom frá Föðurnum, fullur af sannleika og miskunnsemi.

¹⁵ Jóhannes skírari vitnaði um hann þegar hann hrópaði „Þetta er sá sem ég var að tala um þegar ég sagði „Sá sem kemur á eftir mér er miklu máttugri en ég, því hann var til á undan mér“.“

¹⁶ Af gnægð hans höfum við fengið miskunn á miskunn ofan.

¹⁷ Lögmálið kom í gegnum Móse en miskunnsemin og sannleikurinn kom í gegnum Jesú Krist. ¹⁸ Engin manneskja hefur nokkurn tímann séð Guð, en einstaki sonurinn, sem hefur nánasta sambandið við Föðurinn, hefur opinberað hann.

¹⁹ Þetta var vitnisburður Jóhannesar skírara þegar trúarleiðtogar Gyðinga sendu presta og Levíta frá Jerúsalem, til að spyrja hann hver hann væri. ²⁰ Hann sagði hreint út „Ég er ekki Messías“. ²¹ Þeir spurðu hann „Hver ert þú þá? Ert þú Elía?“ Jóhannes svaraði „Ég er ekki hann“. „En ertu spámaðurinn?“ Enn svaraði Jóhannes „Nei“. ²² Að lokum spurðu þeir „Hver ert þú þá? Gefðu okkur svar sem við getum

farið með til þeirra sem sendu okkur. Hvað getur þú sagt okkur um sjálfan þig?“

²³ Jóhannes vitnaði í orð spámannsins Jesaja „Rödd hrópar: „Undirbúið veginn fyrir Drottinn í óbyggðunum, gerið beinan veg í eyðimörkinni fyrir Guð okkar!“²⁴ Nú tóku farísarnir ²⁵ að spyrja hann „Af hverju hreinsar þú fólk með skírn ef þú ert ekki Messías, Elía eða Spámaðurinn?“ ²⁶ Jóhannes svaraði „Ég hreinsa fólk með vatnsskírn en á meðal ykkar er sá sem þið þekkið ekki. ²⁷ Hann er sá sem kemur á eftir mér og ég er ekki þess verður leysa reimarnar á sandöllum hans.“
²⁸ Þetta gerðist allt í Betaníu sem er hinum megin við Jórdaná, þar sem Jóhannes skírði fólk.

²⁹ Næsta dag sá Jóhannes Jesú nálgast og sagði „Sjáið! Þetta er lamb Guðs sem tekur í burtu syndir heimsins. ³⁰ Þetta er sá sem ég var að tala um þegar ég sagði „Maður kemur á eftir mér sem er meiri en ég því hann var til áður en ég var til“.
³¹ Ég þekkti hann ekki sjálfur en ástæðan fyrir því að ég skíri fólk með vatni er svo að hann opinberist Ísrael.“ ³² Jóhannes vitnaði þá „Ég sá heilagan anda koma yfir hann, niður af himni eins og dúfu og haldast yfir honum. ³³ Ég þekkti hann ekki en sá sem sendi mig til að skíra með vatni sagði mér „Sá sem þú sérð taka á móti andanum af himnum eins og dúfu, mun skíra ykkur með heilögum anda“. ³⁴ Ég hef séð og vitna um að þetta er sonur Guðs.“

³⁵ Daginn eftir var Jóhannes á sama stað ásamt tveimur lærisveinum sínum. ³⁶ Þegar hann sá Jesú labba framhjá sagði hann „Sjáið! Þetta er lamb Guðs!“ ³⁷ Þegar lærisveinar hans heyrðu þetta, fylgdu þeir Jesú. ³⁸ Jesú leit tilbaka, sá þá fylgja sér og spurði „Hverju eruð þið að leita að?“ Þeir svöruðu „Rabbí (sem þýðir kennari), hvar heldur þú til?“ ³⁹ Jesú svaraði „Komið og þið munuð sjá það“. Þeir fylgdu honum og sáu hvar hann dvaldi og þeir eyddu deginum með honum.
⁴⁰ Andrés, bróðir Símonar Péturs, var annar þeirra tveggja sem höfðu heyrt það sem Jóhannes sagði og hafði fylgt Jesú. ⁴¹ Það fyrsta sem Andrés gerði var að finna Símon, bróður sinn og segja við hann „Við höfum fundið Messías (það er, Krist)“. ⁴² Og hann fór með Símon til Jesú sem leit á hann og sagði „Þú ert Símon, sonur Jóhannesar, þú skalt kallast Kefas (sem þýðir Pétur eða Bjarg)“.

⁴³ Næsta dag ákvað Jesú að halda til Galíleu. Hann fann Filipus og sagði við hann „Fylgdu mér!“ ⁴⁴ Filipus, rétt eins og Andrés og Pétur, kom frá bænum Betsædu. ⁴⁵ Filipus fann Nataníel og sagði við hann „Við höfum fundið þann sem Móse ritaði um í Lögmálinu, þann sem spámennirnir rituðu um, hann heitir Jesú og kemur frá Nasaret, sonur Jósefs“. ⁴⁶ Nataníel spurði þá „Frá Nasaret? Getur eitthvað gott komið frá Nasaret?“ Filipus svaraði „Komdu og sjáðu“.
⁴⁷ Þegar Jesú sá þá nálgast sagði hann um Nataníel „Hér er sannarlega Ísraeli sem engin svik finnst í“. ⁴⁸ Nataníel spurði þá „Hvernig veist þú hver ég er?“ Jesú svaraði „Ég sá þig þegar þú varst undir fíkjutrénu, áður en Filipus náði í þig“. ⁴⁹ Þá lýsti Nataníel yfir „Rabbí, þú ert sonur Guðs, þú ert konungur Ísrael“. ⁵⁰ Jesú sagði þá „Þú trúir af því að ég sagði að ég hafði séð þig undir fíkjutrénu. Þú munt sjá meiri tákni en það“. ⁵¹ Jesú bætti svo við „Ég segi þér satt, þú munt sjá „Himnana opnast og

engla Guðs stíga niður og upp yfir Mannssoninn“.

Annar kafli

¹ Tveimur dögum síðar var giftingarveisla í Kana í Galíleu. Móðir Jesú var þar ² ásamt Jesú og lærisveinum hans, sem hafði líka verið boðið. ³ Þegar vínið kláraðist sagði móðir Jesú við hann „Þau eru búin með vínið“. ⁴ Jesú svaraði „Kona, hvað kemur það okkur við? Tími minn er ekki kominn.“ ⁵ Móðir hans sagði þá við þjónana „Gerið það sem hann segir ykkur að gera“. ⁶ Nálægt þeim stóðu sex vatnsker úr steini sem eru notuð fyrir hreinsunarathöfn Gyðinga, hvert þeirra rúmaði sjötíu til hundrað lítra. ⁷ Jesú sagði við þjónana „Fyllið kerin af vatni“. Þegar þeir höfðu fyllt kerin af vatni ⁸ sagði Jesú „Ausið nú úr kerjunum og farið með til veislustjórans“. Og þjónarnir gerðu það sem Jesú sagði.

⁹ Veislustjórinn bragðaði vatnið sem var orðið að víni. Hann vissi ekki hvaðan það kom en þjónarnir sem höfðu hellt vatninu í kerin vissu það. Veislustjórinn talaði við brúðgumann einslega ¹⁰ og sagði „Það er venjan að fólk beri fyrst fram góða vínið og svo ódýrara vínið þegar gestirnir hafa drukkið, en þú hefur beðið með besta vínið þartil núna?“ ¹¹ Þetta var fyrsta kraftaverkið sem opinberaði dýrð Jesú, í Kana í Galíleu, og lærisveinarnir trúðu á hann.

¹² Eftir giftingarveisluna fór Jesú til Kapernám með móður sinni, bræðrum sínum og lærisveinunum. Þar dvöldu þau í nokkra daga. ¹³ Þegar það fór að líða að páskum Gyðinga, fór Jesú til Jerúsalem. ¹⁴ Þar sá hann fólk vera að versla með nautgripi, sauðfé og dúfur í musterisgarðinum og aðra sem sátu við borð að skipta gjaldeyri. ¹⁵ Jesú bjó til svipu úr reipi og rak alla kaupmennina út úr musterisgarðinum og nautgripina og kindurnar með, hann henti peningum gjaldkeranna á gólfið og velti við borðum þeirra. ¹⁶ Jesú sagði við þá sem versluðu með dúfur „Farið með þetta héðan út! Ekki gera hús Föður míns að verslunarmiðstöð.“ ¹⁷ Lærisveinar hans mundu eftir því sem var ritað „Vandlæting fyrir húsi þínu, heltekur mig“.

¹⁸ Gyðingarnir sögðu þá við Jesú „Hvaða tákn getur þú gefið okkur um að þú megir gera þetta?“ ¹⁹ Jesú svaraði „Rústið þetta musteri og ég skal endurbyggja það á þremur dögum“. ²⁰ Þeir svöruðu „Bygging þessa musteris hófst fyrir fjórtíu og fimm árum og þú ætlar að byggja það á þremur dögum?“ ²¹ En musterið sem Jesú var að tala um var líkami hans.

²² Þegar Jesú hafði risið upp frá dauðum mundu lærisveinarnir eftir því sem hann hafði sagt. Þá trúðu þeir Ritningunni og því sem Jesú sagði. ²³ Vegna táknanna sem Jesú hafði framkvæmt í Jerúsalem á páskahátíðinni, fór margt fólk að trúa á nafn hans.

²⁴ En Jesú treysti þeim ekki því hann þekkti allt fólk. ²⁵ Hann þurfti ekki að heyra um orðspor fólks heldur vissi hann hvað bjó í hverri manneskju.

Þriðji kafli

¹ Maður nokkur hét Níkódímus. Hann var einn af farísunum og meðlimur í öldungaráði Gyðinga. ² Hann hitti Jesú eitt kvöldið og sagði „Rabbí, við vitum að þú

ert kennari sem kemur frá Guði. Enginn gæti framkvæmt þau tákni sem þú gerir, ef Guð væri ekki með honum.“³ Jesú svaraði „Ég segi þér satt, það er ekki hægt að sjá konungsríki Guðs nema að endurfæðast“. ³ Níkódímus spurði þá „Hvernig er hægt að fæðast aftur þegar maður er orðinn gamall? Varla getur maður snúið aftur í leg móður sinnar til að fæðast öðru sinni.“⁵ Jesú svaraði „Ég segi þér satt, það er ekki hægt að ganga inn í konungsríki Guðs nema að fæðast af vatni og anda.“⁶ Líkamar fæða líkama en andinn fæðir anda.⁷ Þú mátt ekki vera hissa að ég segi „Þú þarft að fæðast aftur“. ⁸ Vindurinn blæs þangað sem hann vill. Þú heyrir í honum en veist ekki hvaðan hann kom eða hvert hann er að fara. Það er alveg eins þegar fólk fæðist af andanum.“⁹ Níkódímus spurði þá „Hvernig má þetta vera?“¹⁰ Jesú sagði þá „Þú ert kennari í Ísrael og þú skilur þetta ekki?“¹¹ Ég segi þér satt, við tölum um það sem við þekkjum og vitnum um það sem við höfum séð, en samt trúið þið ekki vitnisburðinum.¹² Ég er að tala við þig um það sem er jarðneskt og þú trúir mér ekki, hvernig munt þú þá trúa því sem ég segi um það sem er himneskt?¹³ Enginn hefur farið til himna nema sá sem kom af himnum, sem er Mannssonurinn.¹⁴ Mannssyninum mun verða lyft upp, eins og Móse lyfti upp snáknum í eyðimörkinni,¹⁵ svo að öll þau sem trúa á hann öðlist eilíft líf.¹⁶ Guð elskar heiminn svo mikið að hann gaf sinn eina son svo að fólk sem trúir á hann þurfi ekki að deyja, heldur eignist eilíft líf.¹⁷ Því Guð sendi ekki son sinn í heiminn til að dæma hann heldur til að bjarga heiminum í gegnum hann.¹⁸ Öll þau sem trúa á hann verða ekki dæmd en þau sem trúa ekki á hann eru dæmd nú þegar, því þau hafa ekki trúað á nafn einkasonar Guðs.¹⁹ Dómurinn byggir á þessu: Ljós Guðs kom í heiminn, en fólk elskaði myrkrið meira en ljósið, því að verk þeirra voru ill.²⁰ Öll þau sem gera það sem er illt, hata ljósið og þau vilja ekki koma í ljósið svo verk þeirra sjáist ekki.²¹ En þau sem lifa samkvæmt sannleikanum koma í ljósið, svo annað fólk geti séð að þau framkvæma vilja Guðs.“

²² Jesú og lærisveinarnir fóru þá frá Jerúsalem til sveitanna í landi Júda þar sem hann dvaldi með þeim og skírði fólk.²³ Jóhannes skírari var líka að skíra fólk í Ænon, nálægt Salím, því þar var nóg af vatni og fólk kom og lét skírast.²⁴ (Þetta var áður en Jóhannesi var varpað í fangelsi)²⁵ Lærisveinar Jóhannesar fóru að rökræða við Gyðing nokkurn, um hreinsunarathafnir Gyðinga.²⁶ Þeir fóru til Jóhannesar og sögðu við hann „Rabbí, maðurinn sem þú hittir hinum megin við Jórdaná, sá sem þú bentir á sem Messías, hann er líka að skíra fólk. Og fólk fer til hans frekar en til okkar.“²⁷ Jóhannes svaraði „Engin manneskja getur fengið nokkuð án þess að hafa fengið það af himnum.“²⁸ Þið getið sjálfir vitnað um að ég sagði „Ég er ekki Messías heldur er ég sendur á undan honum“. ²⁹ Það er brúðguminn sem giftist brúðurinni, en vinur brúðgumans er bara ánægður að fá að vera með og sjá giftinguna. Þess vegna gleðst ég yfir velgengni hans.³⁰ Hann mun verða meiri, en ég mun verða minni.³¹ Sá sem er að ofan er yfir öllu, sá sem er af jörðinni tilheyrir jörðinni og talar eins og einhver sem er af jörðinni. Sá sem kemur af himnum er yfir öllu.³² Hann vitnar um það sem hann hefur heyrt og séð en fátt fólk trúir því sem hann segir.³³ Þau sem taka við orðum hans staðfesta að Guð er sannur og trúur.³⁴ Því hann er sendur af Guði. Þegar hann talar fer hann með orð Guðs því Guð gefur honum

takmarkalausán anda.

³⁵ Faðirinn elskar soninn og hefur sett allt í hendurnar á honum. ³⁶ Þau sem trúa á soninn fá eilíft líf, en þau sem hlýða ekki synininum munu ekki njóta eilífs lífs, heldur mun reiði Guðs koma yfir þau.

Fjórði kafli

¹ Jesú frétti af því að farísarnir vissu að hann væri að skíra fleiri lærisveina en Jóhannes, ² reyndar skírði Jesú ekki fólk sjálfur, heldur lærisveinar hans. ³ Jesú yfirgaf því land Júda og fór aftur til Galíleu. ⁴ Hann þurfti að fara í gegnum Samaría á leiðinni. Hann kom til Síkar, þorps í Samaría sem er nálægt landinu sem Jakob gaf Jósef, syni sínum. ⁵ Þar var brunnur Jakobs og Jesú var þreyttur eftir gönguna og settist niður hjá brunninum. Þetta gerðist um hádegi. ⁶ Þegar samversk kona kom að ná í vatn sagði Jesú við hana „Gætir þú gefið mér að drekka?“ ⁷ En lærisveinarnir höfðu farið inn í þorpið að kaupa mat. ⁸ Samverska konan sagði við hann „Þú ert Gyðingur og ég er samversk kona. Hvernig stendur á því að þú biðjir mig um vatn að drekka?“ (Því Gyðingar hafa engin samskipti við Samverja). ⁹ Jesú svaraði henni „Ef þú þekktir gjafir Guðs og hver það er sem biður þig um vatn, þá myndir þú biðja hann um lifandi vatn, og hann myndi gefa þér það.“ ¹⁰ Konan sagði þá „Herra, þú ert ekki með neitt til að ausa úr þessum djúpa brunni. Hvaðan myndir þú ausa þessu lifandi vatni?“ ¹¹ Ert þú meira en forfaðir okkar Jakob, sem gaf okkur þennan brunn og drakk sjálfur úr honum, rétt eins og synir hans og húsdýrin.“ ¹² Jesú svaraði „Þau sem drekka þetta vatn verða aftur þyrst. ¹³ En þau sem drekka vatnið sem ég gef þeim, munu aldrei aftur verða þyrst. Lifandi vatnið mun verða að vatnslind innra með þeim, sem leiðir til eilífs lífs.“ ¹⁴ Konan sagði þá við Jesú „Herra, gefðu mér þetta vatn svo ég verði ekki aftur þyrst og hætti að þurfa að koma alla leið hingað að ná í vatn.“ ¹⁵ Jesú sagði þá við hana „Farðu og náðu í eiginmann þinn og komdu svo aftur.“ ¹⁶ Hún svaraði „Ég á engan eiginmann“. Jesú svaraði „Það er rétt sem þú segir að þú eigir ekki eiginmann“ ¹⁷ því þú hefur átt fimm eiginmenn og maðurinn sem þú ert með núna er ekki eiginmaður þinn. Þannig það sem þú sagðir var satt.“ ¹⁸ Konan sagði „Herra, ég sé að þú ert spámaður.“ ¹⁹ Forfeður okkar tilbáðu Guð á þessu fjalli, en þið Gyðingar segið að fólk verði að tilbiðja Guð í Jerúsalem.“ ²⁰ Jesú svaraði „Kona, trúðu mér, sá dagur mun fljótlega renna upp þegar þið tilbiðjið Föðurinn hvorki á þessu fjalli né í Jerúsalem.“ ²¹ Þið Samverjar tilbiðjið það sem þið þekkið ekki, við tilbiðjum það sem við þekkjum, því björgunin kemur frá Gyðingunum. ²² En dagurinn nálgast, og er raunar runninn upp, þegar sannir tilbiðjendur munu tilbiðja Föðurinn í anda og í sannleika. Faðirinn leitar slíks fólks sem tilbiður hann á þann hátt. ²³ Guð er andi og tilbiðjendur hans verða að tilbiðja hann í anda og sannleika.“ ²⁴ Konan sagði þá „Ég veit að Messías (sá sem er kallaður Kristur) mun koma. Þegar hann kemur mun hann útskýra allt fyrir okkur.“ ²⁵ Jesú lýsti þá þessu yfir „Ég, sem tala við þig hér, er hann“. ²⁶ Einmitt þá snéru lærisveinarnir tilbaka og voru hissa að sjá Jesú tala við konu. En enginn þeirra spurði „Hvað viltu henni?“ eða „Af hverju ertu að tala við hana?“ ²⁷ Konan skildi þá föturnar eftir og fór aftur til þorpsins og sagði við fólknið ²⁸ „Komið og sjáið manninn“

sem sagði mér allt það sem ég hef gert. Getur verið að þetta sé Messías?“³⁰ Fólkið streymdi úr þorpinu til að sjá hann.

³¹ Á meðan þessu stóð sögðu lærisveinarnir við Jesú „Rabbí, þú verður að borða eitthvað“. ³² En hann sagði við þá „Ég hef mat sem þið vitið ekki um“. ³³ Þá sögðu lærisveinarnir sín á milli „Getur verið að einhver hafi gefið honum mat?“

³⁴ Jesú sagði „Maturinn minn er að gera vilja þess sem sendi mig og að klára verkið hans.“ ³⁵ Þið þekkið máltækið „Fjórir mánuðir eru á milli sáningu og uppskeru“. En ég segið, vaknið og lítið í kringum ykkur. Akrarnir eru tilbúnir fyrir uppskeru. ³⁶ Verkamenn uppskerunnar fá vel borgað og ávextirnir sem þeir skera upp er fólk sem öðlast eilíft líf. Þvílík gleði bíður bæði þeirra sem gróðursetja og þeirra sem skera upp. ³⁷ Þið þekkið líka máltækið „Einn sáir, annar sker upp“. Og það er rétt. ³⁸ Ég sendi ykkur til að vinna við uppskeru sem þið sáðuð ekki fyrir. Það er annað fólk sem vann erfiðisvinnuna og þið njótið ávaxtanna af vinnu þeirra.“

³⁹ Margir Samverjar úr þorpinu trúðu Jesú vegna þess að konan sagði „Hann sagði mér allt það sem ég hef gert“. ⁴⁰ Þegar Samverjarnir komu til Jesú báðu þeir hann að dvelja í þorpinu þeirra. Og hann var þar í tvo daga ⁴¹ og vegna orða hans trúðu margir Samverjar á hann ⁴² og sögðu við konuna „Við trúum ekki lengur vegna orða þinna heldur höfum við heyrt orð hans sjálf og við vitum að sannarlega er þetta bjargvættur heimsins“.

⁴³ Eftir að hafa verið þar í tvo daga hélt Jesú til Galíleu. ⁴⁴ Hann hafði sjálfur sagt að spámönnum sé aldrei tekið vel í sinni heimabyggð. ⁴⁵ Þegar hann kom til Galíleu bauð fólkið hann velkominn því þau höfðu séð það sem hann gerði í Jerúsalem á páskahátíðinni, því þau höfðu líka verið þar.

⁴⁶ Hann fór aftur til Kana í Galíleu þar sem hann hafði breytt vatni í vín. Þar var embættismaður við konungshirðina sem átti son í Kapernám, sem var mjög veikur. ⁴⁷ Þegar maðurinn heyrði að Jesú væri kominn til Galíleu frá Júda, fór hann til hans og bað hann um að koma og lækna son sinn, sem var nær dauða en lífi. ⁴⁸ Jesú sagði við hann „Þið trúið ekki nema að þið sjáið táknið og kraftaverk“. ⁴⁹ En embættismaðurinn sagði „Herra komdu núna, áður en barnið mitt deyr“. ⁵⁰ Jesú svaraði „Þú getur farið, sonur þinn lifir“. Maðurinn trúði Jesú og fór. ⁵¹ Á leiðinni heim komu þjónar hans til hans og sögðu að drengurinn væri lifandi. ⁵² Þegar hann spurði þá hvenær drengnum hafði batnað sögðu þeir við hann „Í gær, hitinn fór úr honum rétt eftir hádegi“. ⁵³ Þá skildi maðurinn að það var einmitt tíminn þegar Jesú hafði sagt við hann „Sonur þinn lifir“. Og faðirinn og allt heimilisfólk hans trúði. ⁵⁴ Þetta var annað táknið sem Jesú framkvæmdi eftir að hafa komið frá landi Júda til Galíleu.

Fimmti kafli

¹ Nokkru síðar fór Jesú til Jerúsalem til að vera viðstaddur eina af hátíðum Gyðinga.

² Inní borginni, nálægt Sauðahliðinu, var laug, sem heitir á hebresku Betesda, sem hafði fimm súlnagöng. ³ Þar lá fjöldi fólks haldið ýmsum kvillum, voru veik, blind,

hölt eða lömuð. ⁴⁵ Þar var maður sem hafði verið veikur í þrjátíu og sjö ár. ⁶ Þegar Jesú sá hann liggjandi, vitandi hversu lengi hann hafði verið veikur, sagði hann við manninn „Viltu læknastr?“ ⁷ Maðurinn svaraði „Herra, ég hef engan til að hjálpa mér ofan í laugina þegar vatnið hrærist. Á meðan ég er að reyna að komast ofan í, fer annað fólk á undan mér.“ ⁸ Jesú sagði þá við hann „Stattu upp, taktu mottuna sem þú liggur á og gakktu.“ ⁹ Maðurinn læknaðist um leið, tók mottuna og gekk. Þetta gerðist á hvíldardegi ¹⁰ og trúarleiðtogarnir sögðu við manninn sem hafði læknastr „Það er hvíldardagur, það er ólöglegt fyrir þig að halda á mottunni.“ ¹¹ En maðurinn svaraði „Sá sem læknaði mig, sagði við mig „Taktu upp mottuna sem þú liggur á og gakktu.““ ¹² Þeir spurðu hann þá „Hvaða náungi er þetta sem sagði þér að taka upp mottuna og ganga?“ ¹³ Maðurinn sem hafði læknastr hafði ekki hugmynd um hver það var, því Jesú hafði horfið inn í mannhafið. ¹⁴ Síðar hitti Jesú manninn í musterinu og sagði við hann „Sjáðu, þú ert alheill. Ekki syndga framur því annars kemur nokkuð enn verra fyrir þig.“ ¹⁵ Maðurinn fór og sagði trúarleiðtogum Gyðinga að það hafði verið Jesú sem læknaði hann. ¹⁶ Þar sem Jesú hafði gert þetta á hvíldardegi fóru þeir að ofsækja hann. ¹⁷ En Jesú svaraði „Faðir minn er alltaf að störfum og það er ég líka.“ ¹⁸ Trúarleiðtogarnir fóru að leita enn ákafar að leiðum til að drepa hann, því hann var ekki bara að vinna á hvíldardegi heldur kallaði hann Guð föður sinn, og þar með jafningja sinn. ¹⁹ Jesú svaraði þeim með því að segja „Ég segi ykkur satt, að sonurinn getur ekki gert neitt sjálfur, hann getur bara gert það sem hann hefur séð Föður sinn gera. Því það sem Faðirinn gerir, gerir sonurinn líka. ²⁰ Því Faðirinn elskar soninn og sýnir honum allt það sem hann gerir. Já og hann sýnir honum jafnvel enn meiri verk en þessi. Þá fyrst verðið þið hissa. ²¹ Því rétt eins og Faðirinn reisir upp fólk frá dauðum og gefur þeim líf, gefur sonurinn þeim líf sem hann vill. ²² Og þar að auki dæmir Faðirinn engan heldur treystir hann syninum fyrir öllum dómi, ²³ svo allt fólk heiðri soninn eins og þau heiðra Föðurinn. Hver sem heiðrar ekki soninn heiðrar heldur ekki Föðurinn sem sendi hann. ²⁴ Ég segi ykkur satt, þau sem heyra orð mín og trúa þeim sem sendi mig, öðlast eilíft líf og munu ekki verða dæmd heldur fara frá dauðanum til lífsins. ²⁵ Ég segi ykkur satt að tíminn er að fara að renna upp, og hefur raunar nú þegar runnið upp, þegar hin dánun munu heyra rödd sonar Guðs og þau sem heyra hana munu lifa. ²⁶ Eins og Faðirinn hefur í sér líf, hefur hann gefið syninum að hafa í sér líf. ²⁷ Og honum er gefið dómsvald því hann er Mannssonurinn. ²⁸ Ekki vera undrandi yfir þessu. Tíminn er í nánd að þau sem liggja dánin í gröfunum munu heyra rödd sonar Guðs. ²⁹ Þau sem gerðu illt munu rísa upp til dómsins og þau sem gerðu gott munu rísa upp til lífsins. ³⁰ Ég, eins míns liðs, get ekkert gert. Ég dæmi bara eftir því sem ég heyri og dómur minn er réttlátur, því ég leita ekki eftir mínum vilja heldur vilja þess sem sendi mig. ³¹ Ef ég vitna um sjálfan mig er vitnisburður minn ógildur. ³² En það er annar sem vitnar um mig og ég get fullvissað ykkur um að það sem hann segir um mig er satt. ³³ Þið hafið sent menn til Jóhannesar og vitnisburður hans um mig er sannur. ³⁴ Ekki að ég þurfi manneskju til að vitna um mig en ég segi þetta við ykkur svo þið getið bjargast. ³⁵ Jóhannes var logandi lampi sem gaf ljós og þið nutuð ljóssins um hríð. ³⁶ En ég hef miklu merkara vitni en Jóhannes. Verkefnið sem Faðirinn treysti mér fyrir, sannar að hann sendi mig. ³⁷ Og

Faðirinn sem sendi mig hefur sjálfur vitnað um mig. Þið hafið aldrei heyrt röddina hans eða séð hvernig hann lítur út ³⁸ og orð hans er ekki í ykkur, því þið trúðið ekki þeim sem hann sendi. ³⁹ Þið rannsakið Ritningarnar því þið haldið að þær muni gefa ykkur eilíft líf. En það er einmitt Ritningin sem vitnar um mig, ⁴⁰ en þið neitið að koma til mín til að öðlast lífið. ⁴¹ Ég tek ekki við heiðri af manneskjum, ⁴² því ég þekki ykkur og veit að þið hafið ekki kærleika Guðs í hjörtum ykkar. ⁴³ Ég kom í nafni Föður míns og þið takið ekki á móti mér, en ef einhver kemur í sínu eigin nafni, þá trúðið þið þeim! ⁴⁴ Hvernig getið þið trúað þegar þið takið við dýrð frá hver öðrum en leitið ekki dýrðarinnar sem kemur frá hinum eina sanna Guði? ⁴⁵ En ekki halda að ég muni ákæra ykkur frammi fyrir Föðurnum. Ákærandi ykkar er Móse, og á hann hengið þið von ykkar! ⁴⁶ Ef þið tryðuð Móse mynduð þið líka trúa mér því að hann ritaði um mig. ⁴⁷ En ef þið trúðið ekki því sem hann sagði, af hverju ættuð þið að trúa því sem ég segi?“

Sjötti kafli

¹ Nokkru eftir þetta fór Jesú hinum megin við Galíleuvatn (einnig þekkt sem Tíberías). ² Mikill mannfjöldi fylgdi honum hvert sem hann fór, því þau höfðu séð táknið sem hann framkvæmdi þegar hann læknaði fólk. ³ Jesú fór þar upp í fjallshlíð og settist niður ásamt lærisveinunum. ⁴ Þetta gerðist stuttu fyrir páskahátíðina. ⁵ Þegar Jesú leit upp og sá mannfjöldann nálgast, sagði hann við Filipus „Hvar eigum við að kaupa brauð fyrir allt þetta fólk?“ ⁶ Hann spurði að þessu til að reyna Filipus, enda vissi Jesú hvað hann væri að fara gera. ⁷ Filipus svaraði honum „Það myndi kosta meira en hálfárs laun verkamanns að kaupa nóg brauð svo þau fengju öll einn munnbita“. ⁸ Annar lærisveinanna, Andrés, bróðir Símonar, tók til máls ⁹ og sagði „Hér er drengur með fimm lítil byggbrauð og tvo smáfiska, en það dugar nú skammt handa svo mörgum“. ¹⁰ Jesú sagði „Látið fólkið setjast“. Þar sem þau voru var mikið graslendi og þau settust niður. Karlarnir voru fimmþúsund auk kvenna og barna. ¹¹ Jesú tók brauðin og eftir að hafa þakkað Guði, rétti hann lærisveinunum þau, og þeir dreifðu þeim meðal fólksins. Hann gerði það sama við fiskana. ¹² Þegar þau voru öll orðin södd, sagði Jesú við lærisveinana „Takið saman afgangana, látum ekkert fara til spillis“. ¹³ Þeir söfnuðu þeim saman og afgangurinn af brauðunum fimm og fiskunum tveimur, voru tólf fullar körfur.

¹⁴ Þegar fólkið sá þetta undursamlega tákn sögðu þau „Þetta hlýtur að vera spámaðurinn sem við höfum beðið eftir“. ¹⁵ Þegar Jesú sá að fólkið vildi taka hann með valdi og gera hann að konungi, fór hann aftur upp fjallið og dró sig í hlé.

¹⁶ Þegar það var komið kvöld fóru lærisveinar hans niður að vatninu. ¹⁷ En þegar það var orðið dimmt og Jesú var ekki kominn tilbaka, héldu þeir af stað yfir vatnið, til Kapernám. ¹⁸ Það fór að hvessa og öldurnar hækkuðu. ¹⁹ Þegar þeir höfðu róið í um fimm kílómetra sáu þeir Jesú nálgast bátinn, gangandi á vatninu, og þeir urðu hræddir. ²⁰ En Jesú sagði við þá „Ekki vera hræddir, þetta er ég“. ²¹ Þá hleyptu þeir honum um borð og um leið voru þeir komnir á leiðarenda.

²² Næsta dag sá fólkið sem hafði verið eftir, að lærisveinarnir höfðu tekið eina bátinn og að Jesú hafði ekki farið með þeim. ²³ Nokkrir bátar frá Tíberías komu að landi þar sem herrann hafði blessað brauðin og fólkið hafði étið. ²⁴ Þegar fólkið áttaði sig á að hvorki Jesú né lærisveinarnir voru þar, fóru þau á bátum til Kapernám til að leita að Jesú. ²⁵ Þegar fólkið fann hann hinum megin við vatnið, spurðu þau Jesú „Rabbí, hvernig komst þú hingað?“ ²⁶ Jesú svaraði „Ég segi ykkur satt, þið leitið að mér, ekki vegna tákna sem þið sáuð heldur af því að þið átuð brauð og urðuð södd.“ ²⁷ Ekki vinna fyrir mat sem skemmist, heldur fyrir mat sem endist til eilífs lífs, sem er það sem Mannssonurinn mun gefa ykkur. Því Guð faðir hefur sett innsigli sitt á hann.“ ²⁸ Þá spurði fólkið Jesú „Við viljum líka vinna verk Guðs, hvernig gerum við það?“ ²⁹ Jesú svaraði „Verk Guðs er þetta: Trúið á þann sem hann sendi.“ ³⁰ Fólkið spurði hann þá „Hvaða tákn muntu gefa okkur til að við getum séð og trúað þér? Hvað ætlar þú að gera?“ ³¹ Forfeður okkar átu manna í eyðimörkinni, því það er ritað „Hann gaf þeim brauð af hinnum að éta.“ ³² Jesú sagði við þau „Ég segi ykkur satt að það var ekki Móse sem gaf ykkur brauðið af hinnum, heldur er það Faðir minn sem gefur ykkur hið sanna brauð af hinnum.“ ³³ Hið sanna brauð Guðs er sá sem kemur niður af hinnum og gefur heiminum líf.“ ³⁴ Þau sögðu þá „Herra, gefðu okkur ávallt þetta brauð.“ ³⁵ Þá svaraði Jesú „Ég er brauð lífsins. Þau sem koma til mín munu aldrei aftur verða svöng og þau sem trúa á mig munu aldrei aftur verða þyrst.“ ³⁶ En eins og ég sagði, þið hafið séð mig en trúið samt ekki. ³⁷ En þau sem Faðirinn hefur gefið mér, munu koma til mín og ég mun aldrei reka þau burt. ³⁸ Því að ég hef komið niður af hinnum, ekki til að gera vilja minn, heldur til að gera vilja þess sem sendi mig. ³⁹ Og þetta er vilji þess sem sendi mig: Að ég glati ekki einni einustu manneskju af þeim sem hann hefur gefið mér, heldur reisi þau upp á lokadeginum. ⁴⁰ Því það er vilji Föður míns að öll þau sem sjá son hans og trúa honum, muni öðlast eilíft líf. Ég mun reisa þau upp á lokadeginum.“ ⁴¹ Þá fór fólkið að mögla því hann hafði sagt „Ég er brauðið sem kom niður af hinnum.“ ⁴² Þau sögðu „Er þetta ekki Jesú, sonur Jósefs, við þekkjum foreldra hans. Hvernig getur hann núna sagt „Ég kom niður af hinnum“?“ ⁴³ Jesú sagði þá „Hættið að mögla á milli ykkar.“ ⁴⁴ Því engin manneskja getur komið til mín nema að Faðirinn sem sendi mig dragi þau til mín, og á lokadeginum mun ég reisa þau upp. ⁴⁵ Spámennirnir rituðu „Guð mun vera kennarinn þeirra“. Öll þau sem hafa heyrt í Föðurnum og lært af honum, koma til mín. ⁴⁶ Engin manneskja hefur séð Föðurinn, nema sá sem er frá Guði, aðeins hann hefur séð Föðurinn. ⁴⁷ Ég segi ykkur satt, þau sem trúa munu öðlast eilíft líf. ⁴⁸ Ég er brauð lífsins. ⁴⁹ Forfeður ykkar átu manna í eyðimörkinni, en þau dóu. ⁵⁰ En hér er brauð sem kemur niður af hinnum, og þau sem borða það brauð munu aldrei deyja. ⁵¹ Ég er lifandi brauðið sem kom niður af hinnum. Þau sem éta þetta brauð munu lifa að eilífu. Þetta brauð er líkami minn, sem ég mun gefa svo heimurinn geti lifað.“ ⁵² Þá fór fólkið að rífast hvert við annað um hvað hann væri að meina og spurðu „Hvernig getur þessi maður gefið okkur líkama sinn að éta?“ ⁵³ Jesú sagði við þau „Ég segi ykkur satt, ef þið étið ekki líkama Mannssonarins og drekkið blóð hans, getið þið ekki haft í ykkur eilíft líf.“ ⁵⁴ Þau sem éta líkama minn og drekka blóð mitt, hafa eilíft líf og ég mun reisa þau upp á lokadeginum. ⁵⁵ Því líkami minn er raunverulegur matur og blóðið mitt er

raunverulegur drykkur. ⁵⁶ Þau sem éta hold mitt og drekka blóð mitt, haldast í mér og ég í þeim. ⁵⁶ Ég lifi vegna lifandi Föðursins sem sendi mig og á sama hátt munu þau sem éta hold mitt lifa vegna mín. ⁵⁸ Þetta er brauðið sem kom niður af himnum. Foreldrar ykkar átu manna og dóu en þau sem éta þetta brauð munu lifa að eilífu.“ ⁵⁹ Þetta kenndi Jesú í samkomuhúsinu í Kapernám. ⁶⁰ Þegar lærisveinar Jesú heyrðu þetta, sögðu margir „Þetta er þung ræða, hver getur skilið þetta?“ ⁶¹ Vitandi að lærisveinarnir voru að kvarta yfir þessu, sagði Jesú „Angrar þetta ykkur? ⁶² Hvað munuð þið þá hugsa þegar þið sjáið Mannssoninn stíga upp þangað sem hann kom? ⁶³ Andinn gefur líf, líkaminn er ekkert. Orðin sem ég hef sagt við ykkur, þau eru full af anda og lífi. ⁶⁴ En sum ykkar trúa mér ekki.“ Jesú vissi frá upphafi hver þeirra trúðu honum og hver ekki, og hver myndi svíkja hann. ⁶⁵ Jesú hélt áfram „Þetta er ástæðan að ég hef sagt við ykkur að það er ekki hægt að koma til mín nema að Faðirinn geri það mögulegt“. ⁶⁶ Frá þessari stundu snéru margir lærisveinar baki við Jesú og hættu að fylgja honum. ⁶⁷ Jesú snéri sér þá að lærisveinunum tólf og spurði „Viljið þið líka fara?“ ⁶⁸ Símon Pétur svaraði „Herra, til hvers ættum við að fara? Þú hefur orð eilífs lífs. ⁶⁹ Við trúum og vitum að þú ert hinn heilagi Guðs.“ ⁷⁰ Þá svaraði Jesú „Hef ég ekki valið ykkur tólf? En samt er einn ykkar djöfull.“ ⁷¹ Hann var að tala um Júda, son Símonar Ískariots, einn þeirra tólf, sem síðar sveik hann.

Sjöundi kafli

¹ Eftir þetta fór Jesú um Galíleu. Hann vildi ekki fara inn í land Júda vegna þess að leiðtogar Gyðinga voru að leita leiða til að drepa hann. ² En bráðum var komið að einni hátíð Gyðinga, laufskálahátíðinni. ³ Bróðir Jesú sagði við hann „Farðu frá Galíleu og til Júda, svo að lærisveinar þínir þar geta séð verkin þín. ⁴ Enginn sem vill verða opinber persóna vinnur í leyni. Fyrst þú vinnur þessi verk sem þú vinnur, sýndu þig þá heiminum.“ ⁵ Því jafnvel bræður hans trúðu honum ekki. ⁶ Jesú sagði við þá „Tími minn er ekki kominn, en þið getið farið hvenær sem er. ⁷ Heimurinn getur ekki hatað ykkur, en hann hatar mig því ég vitna um heiminn og vondu verkin hans. ⁸ Farið sjálfir á hátíðina. Ég ætla ekki að fara, því tími minn er ekki kominn.“ ⁹ Jesú sagði þetta og varð eftir í Galíleu ¹⁰ en þegar bræður hans voru farnir á hátíðina fór Jesú þangað líka, en með leynd.

¹¹ Gyðingarnir leituðu hans á hátíðinni og spurðu „Hvar er hann?“ ¹² Jesú var mikið ræddur á hátíðinni og sumt fólk sagði „Hann er góður maður,“ en annað fólk sagði „Hann er svikahrappur sem blekkir fólkið“. ¹³ En fólk talaði ekki um Jesú opinberlega af ótta við trúarleiðtoga Gyðinganna.

¹⁴ Um miðbik hátíðarinnar fór Jesú í musterið og kenndi. ¹⁵ Hann gerði fólk undrandi með kenningu sinni og þau sögðu „Hvernig stendur á því að þessi maður er svo lærður? Hann hefur ekki fengið neina þjálfun.“ ¹⁶ Jesú svaraði þeim með því að segja „Kenningin er ekki mín, heldur þess sem sendi mig. ¹⁷ Þau sem velja að gera vilja Guðs munu komast að því hvort kenning mín komi frá Guði eða hvort ég sé að tala frá sjálfum mér. ¹⁸ Fólk sem talar frá sjálfu sér gerir það til að öðlast frægð fyrir sjálft sig, en fólk sem leitast eftir því að heiðra þann sem sendi það, segir sannleikann, ekki lygar. ¹⁹ Gaf Móse ykkur ekki lögmálið? En samt heldur ekki neitt ykkar lögmálið. Af hverju eruð þið þá að reyna að drepa mig?“

²⁰ Úr mannfjöldanum heyrðist þá „Þú ert andsetinn! Hver er að reyna að drepa þig?“ ²¹ Jesú sagði við þau „Ég framkvæmdi eitt kraftaverk (á hvíldardegi) og þið voruð öll undrandi. ²² En þið vinnið líka á hvíldardaginn, þegar þið farið eftir lögmáli Móse varðandi umskurnina, þó umskurnin hafi raunar komið frá ættarfeðrunum en ekki Móse, þá umskerið þið drengbörn á hvíldardeginum. ²³ Ef þið umskerið á hvíldardeginum, til að brjóta ekki lögmál Móse, af hverju reiðist þið mér þá ef ég lækna mann á hvíldardegi? ²⁴ Hættið að dæma eftir útliti og farið að dæma eftir réttlæti.“ ²⁵ Nokkrir Gyðingar úr hópnum fóru þá að spyrja sín á milli „Er þetta ekki maðurinn sem þeir vilja drepa? ²⁶ Og hér er hann að tala opinberlega og þeir segja ekki orð við hann. Hafa leiðtogarnir komist að því að hann sé í rauninni Messías? ²⁷ En við vitum hvaðan þessi maður er, þegar Messías kemur mun enginn vita hvaðan hann er.“ ²⁸ Jesú var ennþá að kenna í musterisgarðinum og sagði „Já þið þekkið mig og þið vitið hvaðan ég er, en ég er ekki hérna á eigin vegum en sá sem sendi mig er sannur og hann þekkið þið ekki, ²⁹ en ég þekki hann því ég kom frá honum og hann sendi mig.“ ³⁰ Þá reyndu trúarleiðtogarnir að handsama hann en enginn snerti hann, því tími hans var ekki kominn. ³¹ En mikið af fólki trúði á hann. Þau sögðu „Mun Messías, þegar hann kemur, gera meiri tákni en þessi maður hefur gert?“ ³² Þegar farísarnir heyrðu hvað fólkið var að hvísla sín á milli sendu þeir og æðstu prestarnir, musterisverðina að handtaka Jesú. ³³ En Jesú sagði við þá „Ég mun bara vera hjá ykkur í smástund í viðbót, og svo fer ég til þess sem sendi mig. ³⁴ Þið munuð leita að mér, en þið munuð ekki finna mig, og þið getið ekki komist þangað sem ég fer.“ ³⁵ Gyðingarnir sögðu þá hver við annan „Hvert ætlar þessi maður að fara þar sem við getum ekki fundið hann? Ætlar hann að fara til Gyðinganna sem eru dreifðir um Grikkland og kenna Grikkjunum? ³⁶ Hvað var hann að meina þegar hann sagði „Þið munuð leita að mér en finna mig ekki? og „Þið getið ekki farið þangað sem ég fer“?“

³⁷ Á hápunkti hátíðarinnar, á síðasta degi hennar stóð Jesú upp og hrópaði til fólksins „Allt fólk sem er þyrst, getur komið til mín og fengið að drekka. ³⁸ Þau sem trúa geta komið til mín og drukkið því Ritningin segir „Fljót lifandi vatns mun streyma frá hjarta hans“.“ ³⁹ Þegar hann talaði um „lifandi vatn“ var hann að meina andann sem fólkið sem trúði honum myndi fá síðar. Á þessum tíma var andinn ekki gefinn því Jesú var ekki enn orðinn dýrðlegur.

⁴⁰ Þegar fólkið heyrði þetta sögðu sumir „Þessi maður hlýtur að vera spámaðurinn sem við höfum verið að bíða eftir“. ⁴¹ Annað fólk sagði „Hann er Messías“ og enn annað sagði „Hvernig getur Messías komið frá Galíleu? ⁴² Segir ekki Ritningin að Messías verði afkomandi Davíðs og komi frá Betlehem, bænum þar sem Davíð bjó?“ Það voru því skiptar skoðanir meðal fólksins. ⁴⁴ Sumir vildu að hann yrði handtekinn en enginn lagði hönd á hann. ⁴⁵ Þegar musterisverðirnir komu tilbaka án þess að hafa handtekið Jesú spurðu æðstu prestarnir og farísarnir „Af hverju komuð þið ekki með hann?“ ⁴⁶ Verðirnir svöruðu „Við höfum aldrei heyrt nokkurn tala eins og þessi maður talar“. ⁴⁷ Farísarnir sögðu þá „Hefur hann blekkt ykkur líka? ⁴⁸ Hefur einhver af okkur leiðtogunum trúað orðum hans? ⁴⁹ Nei! En þessi lýður sem veit ekkert um lögmálið er bölvður af Guði.“

⁵⁰ Níkkódímus, sem hafði hitt Jesú og var einn af þeim spurði ⁵¹ „Er það löglegt samkvæmt lögmálinu að dæma mann áður en hann fær að svara fyrir sig?“ Þeir svöruðu „Ert þú líka frá Galíleu? Lestu Ritninguna og sjáðu að enginn spámaður kemur frá Galíleu.“ ⁵³

Áttundi kafli

¹ Jesú fór upp á Ólívufjall ² en snemma morguns næsta dag, fór hann aftur í musterið. Fljótlega var kominn hópur fólks í kringum hann og Jesú settist niður og kenndi þeim. ³ Lögmálskennarnir og farísarnir komu með konu sem hafði verið staðin að framhjáhaldi. Þeir komu með hana fyrir hópinn ⁴ og sögðu við Jesú „Kennari, þessi kona var staðin að framhjáhaldi. ⁵ Lögmál Móse segir að við eigum að grýta hana til dauða. Hvað segir þú? Hvað eigum við að gera við þessa konu?“ ⁶ Þeir voru að reyna að leiða Jesú í gildru til að hafa eitthvað til að ákæra hann fyrir. Jesú beygði sig niður og skrifaði í sandinn með fingrinum. ⁷ Þegar þeir héldu áfram að þrúspyrja hann, rétti Jesú úr sér og sagði „Látið þann ykkar sem hefur aldrei syndgað, kasta fyrsta steininum.“ ⁸ Og Jesú beygði sig aftur og hélt áfram að skrifa í sandinn. ⁹ Þegar mennirnir sem ásökuðu konuna heyrðu þetta fóru þeir að týnast í burtu einn af öðrum, þeir elstu fyrst, þartil Jesú var orðinn einn í miðju garðsins, ásamt konunni. ¹⁰ Jesú rétti úr sér og spurði konuna „Kona, hvert fóru þeir? Vildi enginn sakfella þig?“ ¹¹ Konan svaraði „Nei, enginn“. Jesú sagði þá „Ég geri það ekki heldur, farðu nú og syndgaðu ekki aftur“.

¹² Jesú hélt þá áfram að tala við fólkið „Ég er ljós heimsins. Þau sem fylgja mér munu aldrei ganga í myrkrinu heldur munu þau hafa ljós lífsins.“ ¹³ Farísarnir svöruðu þessu með því að segja „Þú ert hér sem þitt eigið vitni. Slíkur vitnisburður er ekki gildur.“ ¹⁴ Jesú svaraði „Það sem ég segi um mig er gilt því að ég veit hvaðan ég kom og veit hvert ég er að fara. En þið hafið ekki hugmynd um hvaðan ég kom eða hvert ég er að fara. ¹⁵ Ykkar dómur er mennskur dómur, en ég dæmi engan. ¹⁶ En ef ég myndi dæma, væri sá dómur réttur því að ég er ekki einn. Faðirinn sem sendi mig er með mér. ¹⁷ Í lögmáli ykkur er ritað að vitnisburður tveggja vitna sé sannur. ¹⁸ Ég er eitt vitni, hitt vitnið er Faðirinn sem sendi mig.“ ¹⁹ Þá spurðu þeir „Hver er faðir þinn?“ Jesú svaraði „Þið þekkið mig ekki og þið þekkið Föðurinn ekki. Ef þið þekktuð mig mynduð þið líka þekkja Föður minn.“ ²⁰ Jesú sagði þetta þegar hann var að kenna í mustergarðinum, nálægt fjárhirslunni, en þeir handtóku hann ekki því tími hans var ekki kominn. ²¹ Jesú sagði aftur við fólkið „Ég er að fara í burtu. Þið munuð leita mín og þið munuð deyja í synd ykkar. Þið getið ekki komist þangað sem ég er að fara.“ Fólkið spurði þá „Ætlar hann að fremja sjálfsmorð? Hvað meinar hann þegar hann segir „Þið getið ekki komist þangað sem ég er að fara?““ ²³ En Jesú hélt áfram „Þið komið neðan frá, ég kem ofan að. Þið eruð af þessum heimi, ég er ekki af þessum heimi. ²⁴ Þessvegna sagði ég við ykkur að þið munuð deyja í synd ykkar, því ef þið trúið ekki að ég sé sá sem ég segist vera, þá munuð þið deyja í synd ykkar.“ ²⁵ Fólkið spurði þá „Hver ert þú?“ Jesú svaraði „Ég er sá sem ég hef alltaf sagst vera. ²⁶ Ég get sagt margt um ykkur og dæmt ykkur fyrir margt, en ég mun ekki gera það. Því ég segi ekkert nema það sem ég heyrði frá þeim sem sendi mig og

það sem hann segir er fullkomnlega rétt.“

²⁷ Fólkið skildi ekki það sem Jesú sagði um Föður sinn ²⁸ og Jesú sagði því „Þegar þið hafið lyft Mannsyninum upp munuð þið vita að ég er hann og að ég gerði ekkert af sjálfum mér, heldur sagði bara það sem Faðirinn kenndi mér. ²⁹ Sá sem sendi mig er með mér, hann hefur aldrei yfirgefið mig, því ég geri bara það sem gleður hann.“ ³⁰ Þegar Jesú sagði þetta trúði margt fólk á hann. ³¹ Jesú sagði þá við þau sem trúðu á hann „Þið eruð sannarlega lærisveinar mínir ef þið haldið í kenningar mínar.

³² Þið munuð þá vita sannleikann og sannleikurinn mun gera ykkur frjáls.“

³³ Fólkið sagði þá „En við erum afkomendur Abrahams og höfum aldrei verið þrælar. Hvernig getur þú sagt að við verðum þá frjáls?“ ³⁴ Jesú svaraði „Ég segi ykkur satt að þau sem syndga eru þrælar syndarinnar. ³⁵ Þrælar eru tímabundið þar sem þeir eru þrælar en sonur tilheyrir alltaf fjölskyldunni. ³⁶ Ef sonurinn gerir ykkur frjáls, þá verðið þið sannarlega frjáls. ³⁷ Ég veit að þið eruð afkomendur Abrahams en samt eruð þið að reyna að drepa mig, af því hjörtu ykkur hafa ekki pláss fyrir orð mín. ³⁸ Ég er að segja ykkur frá því sem ég hef séð í nærveru Föðursins og þið eruð að gera það sem þið lærðuð af feðrum ykkar.“

³⁹ Fólkið sagði þá „Abraham er faðir okkar!“ Jesú svaraði „Ef þið væruð börn Abrahams mynduð þið gera það sem Abraham gerði. ⁴⁰ En í staðinn eruð þið að leita leiða til að drepa mig, mann sem hefur sagt ykkur sannleikann sem ég heyrði frá Guði. Abraham hefði aldrei gert neitt slíkt. ⁴¹ En þið gerið það sem feður ykkar gerðu.“ Fólkið mótmælti „Við erum ekki einhverjir lausaleikskróar heldur er Guð faðir okkar!“ ⁴² Jesú sagði þá við þau „Ef Guð væri faðir ykkar mynduð þið elska mig því ég er kominn hingað frá Guði. Ég kom ekki hingað af sjálfsdáðum heldur sendi Guð mig. ⁴³ Af hverju skiljið þið ekki orð mín? Af því þið getið ekki heyrt það sem ég er að segja. ⁴⁴ Þið tilheyrði föður ykkar, djöflinum, og þið viljið framkvæma vilja föður ykkar. Hann var morðingi frá upphafi og hefur alltaf hatað sannleikann, því sannleikurinn er ekki í honum. Þegar hann lýgur er hann samkvæmur eðli sínu því hann er lygari og faðir lyginna. ⁴⁵ Þannig þegar ég segi sannleikann, þá trúið þið mér að sjálfsögðu ekki. ⁴⁶ Getur einhver hér sannað upp á mig synd? Ef ég er að segja sannleikann, af hverju trúið þið mér ekki? ⁴⁷ Fólk sem tilheyrir Guði, heyrir hvað Guð segir. Ástæðan fyrir því að þið heyrið ekki er að þið tilheyrði ekki Guði.“ ⁴⁸ Fólkið svaraði þá „Er það ekki rétt að þú sért andsetinn samverjadjöfull?“ ⁴⁹ Jesú svaraði „Ég er ekki andsetinn heldur virði ég Föður minn en þið vanvirðið mig. ⁵⁰ Ég er ekki að leitast eftir upphefð fyrir sjálfan mig heldur er Guð að fara að gera mig dýrðlegan og hann er dómarinn. ⁵¹ Ég segi ykkur satt, þau sem hlýða orðum mínum munu aldrei deyja!“ ⁵² Þá sagði fólkið „Nú vitum við að þú ert andsetinn! Abraham dó og líka spámennirnir en samt segir þú að fólk sem hlýðir orðum þínum muni aldrei deyja! ⁵³ Ert þú meiri en ættfaðir okkar Abraham? Hann dó og líka spámennirnir. Hver heldur þú eiginlega að þú sért?“ ⁵⁴ Jesú svaraði „Ef ég vil upphefð fyrir sjálfan mig þýðir það ekkert. Faðir minn, sem þið segið að sé Guð ykkar, er sá sem upphefur mig ⁵⁵ og þótt þið þekkið hann ekki, þá þekki ég hann. Ef ég segði að ég þekkti hann ekki, væri ég lygari eins og þið, en ég þekki hann og hlýði því sem hann segir. ⁵⁶ Abraham faðir ykkar hlakkaði til komu minnar með fögnuð í hjarta og þegar hann sá hana, gladdist hann.“ ⁵⁷ Þau sögðu þá við hann „Þú ert ekki

orðinn fimmtugur en hefur samt séð Abraham?“⁵⁸ „Áður en Abraham fæddist, er ég!“ svaraði Jesús.⁵⁹ Þegar fólkið heyrði þetta tók það upp steina til að grýta hann en Jesús duldist og yfirgaf musterið.

Níundi kafli

¹ Jesús var á göngu og sá mann sem hafði verið blindur frá fæðingu. ² Lærisveinarnir spurðu hann „Rabbí, hvort syndguðu foreldrar þessa manns eða hann sjálfur, þar sem hann fæddist blindur“. ³ Jesús svaraði „Það er hvorugt, heldur gerðist það svo verk Guðs geti opinberast á honum. ⁴ Við verðum að drífa okkur að vinna verkin sem við fengum frá þeim sem sendi okkur. Það er að koma kvöld og þá getur enginn unnið. ⁵ Á meðan ég er í heiminum, er ég ljós heimsins.“ ⁶ Eftir að hann sagði þetta, skyrpti hann á jörðina og bjó til áburð með munnvatninu og setti á augu mannsins ⁷ og sagði svo við hann „Farðu og þvoðu þér í Sílómlaug (sílómlóm þýðir sendur). Maðurinn fór og þvoði sér og fór sjáandi heim. ⁸ Nágrannar hans og þau sem þekktu hann sem blinda betlarann, spurðu sín á milli „Er þetta ekki maðurinn sem sat og betlaði?“ ⁹ Sumt fólk sagði að það væri rétt, á meðan aðrir sögðu hann bara líkan honum. En maðurinn sjálfur sagði „Ég er sá maður“. ¹⁰ Fólkið spurði hann þá „Hvernig opnuðust augu þín?“ ¹¹ Maðurinn svaraði „Maðurinn sem er kallaður Jesús gerði áburð og setti í augun á mér og sagði mér að þvo mér í Sílómlaug. Þannig ég gerði það og þá gat ég séð.“ ¹² Þau spurðu hann þá „Hvar er þessi maður?“ Hann sagði þeim að hann vissi það ekki. ¹³ Þau fóru þá með manninn til farísanna ¹⁴ en Jesús gerði áburðinn og opnaði augu mannsins á hvíldardegi. ¹⁵ Farísarnir spurðu manninn þessvegna hvernig hann hafði fengið sjónina. Maðurinn svaraði „Hann gerði áburð og setti í augun. Svo þvoði ég mér og núna get ég séð.“ ¹⁶ Sumir farísanna sögðu „Þessi maður getur ekki verið frá Guði ef hann heldur ekki hvíldardaginn“. En aðrir sögðu „Hvernig gæti syndari framkvæmt slík tákni?“ Það spruttu upp deilur á meðal þeirra um þetta. ¹⁷ Þeir snéru sér þá að manninum sem hafði verið blindur og spurðu hann „Hvað hefur þú að segja um þennan mann þar sem það voru augu þín sem opnuðust?“ Maðurinn svaraði „Hann er spámaður“. ¹⁸ En þeir trúðu ekki ennþá að maðurinn hafi í raun verið blindur og fengið sjónina og sendu því eftir foreldrum mannsins. ¹⁹ Þeir spurðu þau „Er þetta sonur ykkar? Er þetta sá sem þið segið að hafi verið blindur frá fæðingu? Hvernig stendur á því að hann geti séð?“ ²⁰ Foreldrar mannsins svöruðu „Við vitum að þetta er sonur okkar, og við vitum að hann fæddist blindur. ²¹ En hvernig hann getur núna séð eða hver opnaði augu hans, spyrjið hann um það, hann er nógu gamall til að svara fyrir sig sjálfur.“ ²² Foreldrar mannsins sögðu þetta af ótta við trúarleiðtogana sem höfðu gefið út tilskipun um að þau sem játuðu að Jesús væri Messías, fengju ekki að koma inn í samkomuhúsin aftur. ²³ Þess vegna sögðu þau „Hann er nógu gamall, spyrjið hann sjálfir“. ²⁴ Þeir fengu manninn sem hafði verið blindur til að koma í annað skiptið og sögðu „Gefðu Guði dýrðina með því að segja satt. Við vitum að þessi maður er syndari.“ ²⁵ Maðurinn svaraði „Hvort hann sé syndari eða ekki, veit ég ekkert um. Eina sem ég veit er að ég var blindur og get núna séð.“ ²⁶ Þá spurðu þeir hann „Hvað gerði hann við þig? Hvernig opnaði hann augu þín?“ ²⁷ Maðurinn

svaraði „Ég er búinn að segja ykkur það og þið hlustuðu ekki. Af hverju viljið þið heyra það aftur? Viljið þið líka verða lærisveinar hans?“ ²⁸ Þeir blótuðu þá manninum og sögðu „Þú ert lærisveinn þessa náunga. Við erum lærisveinar Móse! ²⁹ Við vitum að Guð talaði við Móse en varðandi þennan mann, við vitum ekki einu sinni hvaðan hann er!“ ³⁰ Maðurinn svaraði þá „Það er stórmerkilegt! Þið vitið ekki hvaðan hann er en samt opnaði hann augu mín. ³¹ Við vitum að Guð heyrir ekki í syndurum en hann hlustar á fólk sem tilbiður hann og gerir vilja hans. ³² Aldrei hefur heyrst um mann sem opnar augu fólks sem fæddist blint. ³³ Ef þessi maður kæmi ekki frá Guði, gæti hann ekkert gert.“ ³⁴ Trúarleiðtogarnir svöruðu með að segja „Þú ert fæddur algjör syndari og þú ætlar að reyna að kenna okkur!“ Og þeir létu henda honum út úr samkomuhúsinu. ³⁵ Jesú frétti að þeir hefðu hent manninum út og þegar Jesú fann hann sagði hann „Trúir þú á Mannssoninn?“ ³⁶ Maðurinn spurði „Herra, hver er það? Segðu mér það svo ég geti trúað á hann.“ ³⁷ Jesú sagði „Þú hefur hitt hann, raunar er það sá sem er núna að tala við þig“. ³⁸ Þá sagði maðurinn „Herra, ég trúi“. Og maðurinn tilbað Jesú. ³⁹ Jesú sagði við hann „Ég kom í heiminn vegna dómsins svo að blindir fá sjónina og þau sem sjái verði blind“. ⁴⁰ Nokkrir farísar sem stóðu þar hjá heyrðu þetta og spurðu „Ert þú að segja að við séum blindir?“ ⁴¹ Jesú sagði „Ef þið væruð blindir væruð þið ekki sekir um synd, en þið segist vera sjáandi, þessvegna eruð þið áfram sekir“.

Tíundi kafli

¹ Ég segi ykkur satt farísar, að þeir sem fara ekki inn um dyrnar inn í fjárhúsið, heldur klifra inn um gluggann, eru þjófar og ræningjar. ² Sá sem fer inn um dyrnar er hirðir sauðfésins. ³ Sá sem er í dyrunum opnar fyrir honum og sauðféð hlýðir röddinni hans. Hann kallar á sitt fé með nafni og leiðir það út. ⁴ Þegar hann hefur safnað saman sínu fé, fer hann á undan því og féð eltir hann, því það þekkir röddina hans. ⁵ En féð myndi aldrei elta einhvern ókunnugan, heldur flýja frá honum, því þau þekkja ekki röddina.“ ⁶ Jesú notaði þetta líkingamál, en farísarnir skildu ekki það sem hann var að segja ⁷ þannig Jesú endurtók „Ég segi ykkur satt, ég er dyrnar fyrir sauðféð. ⁸ Allir þeir sem komu á undan mér voru þjófar og ræningjar og féð hlýddi þeim ekki. ⁹ Ég er hliðið. Þau sem ganga í gegnum mig, mun verða bjargað. Þau munu ganga inn og út og finna grænan haga. ¹⁰ Þjófarnir koma bara til að ræna og drepa og eyðileggja en ég kem til þess að þau öðlist ríkulegt líf. ¹¹ Ég er góði hirðirinn. Góður hirðir er tilbúinn að fórna lífi sínu fyrir sauðféð sitt. ¹² Menn sem eru ráðnir í vinnu við að gæta fésins en eiga það ekki, flýja þegar þeir sjá úlfa koma. Þeir yfirgefa féð og hlaupa í burtu á meðan úlfurinn ræðst á hjörðina og tvístrar henni. ¹³ Mennirnir hlaupa í burtu því þeir eru bara í vinnunni og elska ekki sauðféð. ¹⁴ Ég er góði hirðirinn, ég þekki mitt fé og mitt fé þekkir mig ¹⁵ alveg eins og Faðirinn þekkir mig og ég þekki Föðurinn og ég legg líf mitt í sölurnar fyrir féð. ¹⁶ Ég á annað sauðfé sem er ekki úr þessari hjörð. Ég verð líka að ná í það. Það mun líka hlusta á rödd mína og mun mynda eina hjörð með einum hirði. ¹⁷ Faðirinn elskar mig því ég fórna lífi mínu svo ég geti endurheimt það. ¹⁸ Enginn getur tekið það frá mér en ég fórna því af fúsum og frjálsum vilja því ég hef vald til að fórna því þegar ég vil og líka að endurheimta

það. Því það er það sem Faðir minn fyrirskipaði.“

¹⁹ Það voru skiptar skoðanir meðal fólksins um þetta. ²⁰ Mörg þeirra sögðu „Hann er andsetinn og snarbrjáláður. Af hverju eruð þið að hlusta á hann?“ ²¹ En annað fólk sagði „Þetta eru ekki orð andsetins manns. Gæti andsetinn maður opnað augu blinds manns?“

²² Nú var kominn vetur og Jesú var í Jerúsalem vegna Hanukkah, vígsluhátíðarinnar.

²³ Hann gekk um musterið þar sem súlnagöng Salómons voru. ²⁴ Fólk var allt í kringum Jesú og spurði hann „Hversu lengi ætlar þú að láta okkur bíða? Ef þú ert Messías, segðu okkur það.“ ²⁵ Jesú svaraði „Ég sagði ykkur það en þið trúðuð mér ekki. Verkin sem ég framkvæmi í nafni Föður míns vitna um mig, ²⁶ en þið trúið mér ekki af því að þið eruð ekki mitt sauðfé. ²⁷ Mitt fé hlustar á rödd mína, ég þekki það og það fylgir mér. ²⁸ Ég gef því eilíft líf og það mun aldrei glatast, enginn getur tekið það úr höndunum á mér. ²⁹ Faðir minn, sem gaf mér það, er meiri en allt, enginn getur hrifsað það úr hendi Föður míns. ³⁰ Ég og Faðirinn erum eitt.“ ³¹ Fólkíð sem var andsnúið Jesú tók þá upp steina til að grýta hann, ³² en Jesú sagði við þau „Ég hef framkvæmt mörg góð verk frá Föðurnum, fyrir hvert þeirra viljið þið grýta mig?“ ³³ Þau svöruðu „Það er ekki fyrir góð verk sem viljum grýta þig, heldur fyrir guðlastið þegar þú, sem ert bara maður, sagðist vera guð“. ³⁴ Jesú svaraði þeim „Er ekki ritað í lögmáli ykkar „Ég hef sagt að þið eruð guðir“? ³⁵ Þið vitið að Ritningin getur ekki fallið úr gildi, og ef hún kallar þá guði sem orð Guðs kom til, ³⁶ hvernig getur það þá verið guðlast, þegar sá sem er helgaður og sendur í heiminn af Guði, segist vera sonur Guðs? ³⁷ Ef ég framkvæmi ekki verk Föðurs míns, ekki trúa mér. ³⁸ En ef ég framkvæmi verk hans, trúið þá allavegana sönnunargögnunum sem eru kraftaverkin sem ég hef framkvæmt. Jafnvel þó þið trúið mér ekki þá getið þið vitað og skilið að Faðirinn er í mér og ég er í Föðurnum.“

³⁹ Þeir reyndu aftur að handsama hann en hann slapp frá þeim.

⁴⁰ Jesú fór þá yfir Jórdaná og var nálægt staðnum þar sem Jóhannes skírði fólk fyrst, og hann dvaldi þar um hríð. ⁴¹ Margt fólk kom til hans og sögðu „Þó Jóhannes hafi aldrei gert kraftaverk, þá er allt satt sem hann sagði um þennan mann“. ⁴² Og margt fólk sem var þar trúði á Jesú.

Ellefti kafli

¹ Lasarus var maður nokkur sem var veikur. Hann bjó í Betaníu með systur sínum, Maríu og Mörtu. ² María var sú sem hellti síðar dýrri ilmólú á fætur Jesú og þurrkaði þá með hári sínu. ³ Systurnar sendu boð til Jesú „Herra, þinn kæri vinur er fárveikur“. ⁴ Þegar Jesú fékk fréttirnar sagði hann „Þessi veiki mun ekki enda með dauða. Nei, hún er Guði til dýrðar, svo sonur Guðs geti fengið upphefð.“ ⁵ Þó svo að Jesú elskaði Mörtu, Maríu og Lasarus, ⁶ dvaldi hann í tvo daga í viðbót þar sem hann var, ⁷ en sagði síðan við lærisveinana „Förum aftur til lands Júda“. ⁸ Þeir sögðu „En rabbí, fyrir skömmu vildi fólkíð í Júda grýta þig, en samt viltu fara þangað aftur“. ⁹ Jesú svaraði „Eru ekki tólf klukkustundir af dagsbirtu? Þau sem ganga á daginn hrasa ekki, því ljós heimsins lýsir upp leiðina, ¹⁰ en fólk hrasar ef það gengur á

nóttunni, því þá er ekkert ljós.“¹¹ Svo sagði Jesú „Lasarus, vinur okkar, er sofnaður, en ég ætla að fara að vekja hann“.¹² Lærisveinarnir svöruðu þá „Herra, ef hann er sofandi þá mun honum batna fljótlega“.¹³ Þeir héldu að Jesú hefði verið að tala um venjulegan svefn, en hann meinti að Lasarus væri dáinn.¹⁴ Þannig Jesú sagði berum orðum „Lasarus er dáinn,¹⁵ og ykkar vegna er ég ánægður að ég var ekki þar svo þið getið trúað. En förum núna til hans“.¹⁶ Þá sagði Tómas, sem var kallaður tvíburi, við hina lærisveinana „Við skulum líka fara og deyja með Jesú“.

¹⁷ Þegar Jesú kom til Betaníu var honum sagt að Lasarus hafði legið í gröfinni í fjóra daga.¹⁸ Betanía var bara nokkra kílómetra frá Jerúsalem¹⁹ og margt fólk þaðan hafði farið til Mörtu og Maríu til að hugga þær.²⁰ Þegar Marta heyrði að Jesú væri á leiðinni, fór hún á móti honum en María hélt kyrru fyrir í húsinu.²¹ Marta sagði við Jesú „Herra, ef þú hefðir bara verið hérna, væri bróðir minn ekki dáinn.“²² En ég veit að Guð mun bænheyra þig, hvað sem þú biður hann um.“²³ Jesú sagði við hana „Bróðir þinn mun rísa upp“.²⁴ Marta svaraði „Ég veit að hann mun rísa upp í upprisunni á lokadeginum“.²⁵ Jesú sagði við hana „Ég er upprisan og lífið. Þau sem trúa á mig munu lifa þótt þau deyi.“²⁶ Og þau sem lifa vegna þess að þau trúa á mig munu aldrei deyja. Trúir þú þessu?“²⁷ Hún svaraði „Já herra, ég trúi að þú ert Messías, sonur Guðs sem kom í heiminn frá Guði“.²⁸ Hún sagði þetta og fór síðan aftur til Maríu, systur sinnar, tók hana afsíðis og sagði „Kennarinn er hérna og vill hitta þig“.²⁹ Þegar María heyrði þetta rauk hún á fætur og fór til Jesú.³⁰ Jesú var ekki enn kominn inn í þorpið heldur var hann ennþá þar sem Marta hafði hitt hann.³¹ Þegar fólkið sem var að samhryggjast Maríu, sá hana fara í svo miklum flýti, héldu þau að hún væri að fara til grafarinnar, þar sem Lasarus var grafinn, til að gráta. Og þau fóru með henni.³² Þegar María kom til Jesú, féll hún við fætur hans og sagði „Herra, bara ef þú hefðir verið hérna, þá væri bróðir minn ekki dáinn“.³³ Þegar Jesú sá hana gráta og sá fólkið grátandi með henni, varð hann hryggur og hrærður.³⁴ Jesú spurði „Hvar liggur hann?“ Þau svöruðu „Herra, komdu og sjáðu“.³⁵ Og Jesú grét.³⁶ Þá sagði fólkið sem stóð í kring „Sjáið hvað hann hefur elskað hann mikið“.³⁷ En sum þeirra sögðu „Þessi maður gaf blindum sjónina, hefði hann ekki getað komið í veg fyrir andlát þessa manns?“³⁸ Jesú var enn í uppnámi þegar hann kom til grafarinnar, sem var hellir með stein fyrir hellismunanum.³⁹ Jesú sagði „Takið steininn í burtu“. Marta, systir dána mannsins, sagði þá „Herra, það eru fjórir dagar síðan hann dó. Nályktin er örugglega orðin óbærileg.“⁴⁰ Jesú svaraði „Sagði ég ekki við þig að þú myndir sjá dýrð Guðs ef þú tryðir?“⁴¹ Fólkið velti steininum frá hellinum. Jesú leit upp til himna og sagði „Faðir, ég þakka þér fyrir að heyra bæn mína.“⁴² Ég veit að þú heyrir alltaf í mér, en ég sagði þetta fyrir fólkið sem stendur hérna, svo þau trúi að þú sendir mig.“⁴³ Síðan hrópaði Jesú „Komdu út Lasarus!“⁴⁴ Dáni maðurinn gekk þá út úr gröfinni, innvafinn í líkklæði á höndum og fótum og fyrir andlitinu. Jesú fyrirskipaði „Færið hann úr líkklæðunum og leyfið honum að fara“.

⁴⁵ Margt fólk sem var með Maríu trúðu á Jesú þegar þau sáu þetta gerast.⁴⁶ En einhver þeirra fóru til farísanna og sögðu þeim hvað Jesú hafði gert.⁴⁷ Þá kölluðu farísarnir og yfirprestarnir saman öldungaráðið. Þeir spurðu „Hvað ætlum við að

gera í þessu? Þessi maður framkvæmir greinilega mörg kraftaverk. ⁴⁸ Ef við gerum ekkert munu þau öll trú á hann og þá munu Rómverjarnir koma og taka í burtu bæði musterið okkar og þjóð.“ ⁴⁹ Þá sagði einn þeirra, Kæfas, sem var þá æðstiprestur „Þið vitið ekkert. ⁵⁰ Þið áttið ykkur ekki á að það er betra að einn maður deyi fyrir þjóðina en að þjóðin deyi öll.“ ⁵¹ Hann sagði þetta ekki af sjálfum sér, heldur var hann æðstiprestur og spáði því að Jesú myndi deyja fyrir alla þjóðina, ⁵² og ekki bara alla þjóð þeirra, heldur fyrir öll börn Guðs sem eru dreifð út um alla jörðina, og sameina þau í eina þjóð.

⁵³ Þeir lögðu á ráðin frá þessum degi, hvernig þeir gæti drepit Jesú. ⁵⁴ Vegna þessa hætti Jesú að ganga um á meðal fólksins í Júda og fór frá Jerúsalem. Hann fór á stað nærri eyðimörkinni, til þorps í landi Efraíms og dvaldi þar um hríð ásamt lærisveinunum. ⁵⁵ Þegar páskahátíðin var á næsta leyti, fór margt fólk frá sveitunum í kring til Jerúsalem, til að taka þátt í hreinsunarathöfninni fyrir páskana. ⁵⁶ Fólkið leitaði að Jesú og þau sem stóðu í mustergarðinum spurðu hvert annað „Hvað haldið þið? Ekki er hann að fara að koma á páskahátíðina, eða hvað?“ ⁵⁷ En æðstu prestarnir og farísarnir höfðu gefið út tilskipun um að ef einhver kæmist að því hvar Jesú væri, þá yrði að tilkynna þeim það strax svo þeir gætu handtekið hann.

Tólfti kafli

¹ Sex dögum fyrir páska kom Jesú til Betaníu, þar sem Lasarus bjó, sá sem Jesú hafði reist upp frá dauðum. ² Þar var haldinn kvöldverður þar sem Jesú var heiðursgestur. Marta þjónaði til borðs og Lasarus var þar ásamt Jesú. ³ Þá tók María hálfan lítra af dýrri ilmolíu úr nardusviði og hellti á fætur Jesú og þurrkaði fætur hans með hári sínu. Húsið fylltist af lyktinni af ilmolíunni. ⁴ En einn af lærisveinunum, Júda Ískariót, sá sem svo sveik hann, mómælti þessu ⁵ „Af hverju var þessi ilmólía ekki seld og ágóðinn gefinn fátækum? Þetta er virði heilla árslauna verkamanns!“ ⁶ Hann sagði þetta ekki af því að honum væri svo annt um fátæka heldur vegna þess að hann var þjófur. Hann sá um peningapýngju hópsins og stal oft úr henni fyrir sjálfan sig. ⁷ Jesú svaraði „Láttu konuna í friði, hún er að gera þetta til að undirbúa líkama minn fyrir greftrun. ⁸ Þið munuð alltaf hafa fátækt hjá ykkur, en þið munuð ekki alltaf hafa mig hjá ykkur.“ ⁹ Þegar fréttist að Jesú væri staddur þar, kom fólk úr öllum áttum, ekki bara til að sjá Jesú heldur líka til að sjá Lasarus sem Jesú hafði reist upp frá dauðum. ¹⁰ Æðstu prestarnir ákváðu því að þeir myndu líka drepa Lasarus ¹¹ því vegna hans hafði margt fólk yfirgefið þá og farið að trú á Jesú.

¹² Næsta dag fréttist meðal þeirra sem höfðu komið til hátíðarinnar að Jesú væri á leiðinni til Jerúsalem. ¹³ Þau týndu pálmagreinar og héldu á veginn til að taka á móti honum hrópandi „Hósanna! Lofsýngjum Guð! Blessaður er sé sem kemur í nafni Guðs. Blessaður er konungur Ísrael!“ ¹⁴ Jesú settist á bak ösnufola sem uppfyllti spádóminn sem sagði: ¹⁵ „Ekki vera hrædd, dóttir Síon; sjáðu konungur þinn er kominn, sitjandi ösnufola“. ¹⁶ Lærisveinarnir skildu ekki á þeirri stundu að þetta væri spádómur að uppfyllast en þegar Jesú hafði stigið upp í dýrð sína, mundu þeir eftir því að þetta hafði gerst og skildu að þetta hafði verið ritað um Jesú. ¹⁷ Margt fólk þar hafði séð Jesú kalla Lasarus út úr gröfni og sögðu öðrum frá því. ¹⁸ Það er

ástæðan fyrir því að svo margt fólk fór að mæta honum. Því þau höfðu heyrt af þessu kraftaverki. ¹⁹ Þá sögðu farísarnir við hvern annan „Það er ekkert sem við getum gert. Sjáið hvernig allur heimurinn eltir hann.“

²⁰ Nokkrir Grikkir voru á meðal þeirra sem fóru til Jerúsalem til að vera viðstaddir páskahátíðina. ²¹ Grikkirnir fóru til Filipusar, sem var frá Betsædu í Galíleu, og báðu um að fá að hitta Jesú. ²² Filipus fór til Andrésar og þeir fóru saman til að segja Jesú frá því. ²³ Jesú svaraði „Núna er tími kominn til að Mannssonurinn verði gerður dýrðlegur. Ég segi ykkur satt, ef hveitikornið fellur ekki til jarðar og deyr, heldur það áfram að vera bara eitt hveitikorn. En ef það deyr gefur það af sér mikinn ávöxt. ²⁵ Þau sem elska líf sitt í þessum heimi munu týna því, á meðan að þau sem hatast við líf sitt í þessum heimi munu varðveita það að eilífu. ²⁶ Þau sem vilja þjóna mér verða að fylgja mér, því þjónar mínar verða að vera þar sem ég er. Og Faðirinn mun heiðra þau sem þjóna mér. ²⁷ Ég er nú í miklu uppnámi og hvað á ég að segja „Faðir bjargaðu mér frá því sem koma skal“? Nei, þetta er einmitt ástæðan fyrir því að ég kom í heiminn. ²⁸ Faðir, gerðu nafn þitt dýrðlegt!“ Þá heyrðist rödd sem kom af himnum og sagði „Ég hef gert það dýrðlegt og mun gera það aftur dýrðlegt“. ²⁹ Þegar fólkið sem var þarna heyrði röddina héldu sumir að þetta væri þruma en aðrir sögðu að engill hefði talað við hann. ³⁰ Jesú sagði „Þessi rödd kom ekki mín vegna heldur ykkar vegna. ³¹ Nú er kominn tími dómsins yfir þessum heimi þegar Satan, herra þessa heims, verður kastað út. ³² Og þegar ég verð hafinn upp af jörðinni, mun ég taka allt fólk til mín.“ ³³ Hann sagði þetta til að segja fólki hvernig hann myndi deyja. ³⁴ Þá heyrðist í fólkinu „Við höfum heyrt það í Lögmálinu að þegar Messías kemur mun hann ríkja að eilífu, þannig hvernig getur þú sagt „Mannssonurinn mun verða hafinn upp?“ Hver er þessi Mannssonur eiginlega?“ ³⁵ Þá sagði Jesú við þau „Þið munuð bara hafa ljósið í smástund í viðbót. Gangið meðan þið hafið ennþá ljósið, svo myrkrið taki ykkur ekki yfir. Þau sem ganga í myrkri vita ekki hvert þau eru að fara. ³⁶ Trúið á ljósið á meðan þið hafið ljósið ennþá, svo þið getið orðið börn ljóssins.“

Þegar Jesú hafði sagt þetta fór hann og faldist. ³⁷ En þrátt fyrir öll kraftaverkin sem hann hafði framkvæmt meðal þeirra, trúði minnihluti fólksins á hann. ³⁸ Þetta uppfyllti orð Jesaja spámanns þegar hann sagði „Hver hefur trúað boðskap okkar? Hverjum hefur Drottinn opinberað hönd sína?“ ³⁹ Þess vegna trúði fólkið ekki, því Jesaja segir á öðrum stað ⁴⁰ „Hann hefur blindað augu þeirra og hert hjörtu þeirra, svo þau sjái ekki með augunum og skilji ekki með hjörtunum, þau snúa sér ekki að mér svo ég geti læknað þau.“ ⁴¹ Jesaja ritaði þetta af því að hann sá dýrð Jesú og talaði um hann. ⁴² Hinsvegar trúði margt fólk á hann og jafnvel sumir meðal trúarleiðtoganna. En vegna farísanna viðurkenndu þeir ekki trú sína opinberlega af ótta við að verða gerðir brottrækir úr samkomuhúsunum. ⁴³ Þeir elskuðu heiður frá mönnum meira en heiður frá Guði. ⁴⁴ Þá kallaði Jesú til fólksins „Þau sem trúa á mig, trúa ekki á mig, heldur á þann sem sendi mig. ⁴⁵ Því þegar þið sjáið mig, sjáið þið þann sem sendi mig. ⁴⁶ Ég kom í heiminn til að vera ljós, svo þau sem trúa á mig haldist í ljósinu. ⁴⁷ Ég mun ekki dæma þau sem heyra orð mín en hlýða þeim ekki,

Því ég kom ekki til að dæma heiminn, heldur til að bjarga heiminum. ⁴⁸ En þau sem afneita mér og boðskap mínum, munu dæmast af orðum mínum á lokadeginum. ⁴⁹ Því ég talaði ekki frá sjálfum mér, heldur sagði ég bara það sem Faðirinn sem sendi mig, skipaði mér að segja. ⁵⁰ Ég veit að boðorð hans leiða til eilífs lífs því segi ég hvað svo sem Faðirinn segir mér að segja.“

Þrettánda kafli

¹ Áður en páskahátíðin rann upp, vissi Jesú að tíminn væri kominn fyrir hann að yfirgefa þennan heim og snúa aftur til Föðursins. Hann hafði elskað fólkið sitt sem voru í heiminum. Hann elskaði þau allt til enda.

² Þegar það var kominn tími fyrir kvöldmáltíðina hafði djöfullinn þá þegar látið Júda, son Símonar Ískariots, ákveða að svíkja Jesú. ³ Jesú vissi að Faðirinn hafði gefið honum vald yfir öllu og að hann hafði komið frá Guði og myndi snúa aftur til Guðs.

⁴ Jesú stóð upp, fór úr kyrtlinum og vafði handklæði um mittið. ⁵ Hann hellti vatni í skál, þvoði fætur lærisveinanna og þurrkaði þá með handklæðinu sem hann hafði vafið um mittið. ⁶ Þegar röðin var komin að Símoni Pétri sagði hann við Jesú „Herra, ætlar þú að þvo á mér fæturnar?“ ⁷ Jesú svaraði „Þú skilur ekki núna hvað ég er að gera en þú munt skilja það síðar“. ⁸ Pétur sagði þá „Nei, þú munt aldrei þvo á mér fæturnar“. Jesú svaraði „Ef ég þvæ ekki á þér fæturnar áttu enga samleið með mér“. ⁹ Símon Pétur sagði þá „Þvoðu þá hendurnar og höfuð mitt líka“. ¹⁰ En Jesú svaraði „Þegar manneskja hefur öll verið hreinsuð þarf bara að þvo fæturnar, líkami hennar er hreinn. Og þið eruð hreinir. Þó ekki allir ykkar.“ ¹¹ Því Jesú vissi hver myndi svíkja hann og þess vegna sagði hann að þeir væru ekki allir hreinir.

¹² Þegar hann var búinn að þvo fætur þeirra fór hann aftur í fötin, settist niður og spurði þá „Skiljið þið hvað ég hef gert fyrir ykkur?“ ¹³ Þið kallið mig kennara og herra og það er rétt, því það er það sem ég er. ¹⁴ Og þar sem ég, herra ykkar og kennari, hef þvegið ykkur um fæturnar, skuluð þið líka þvo fætur hvers annars. ¹⁵ Ég hef verið fyrirmynd fyrir ykkur. Gerið það fyrir annað fólk sem ég hef gert fyrir ykkur. ¹⁶ Ég segi ykkur satt að þjónninn er ekki meiri en herra sinn og sendiboðinn er ekki meiri en sá sem sendi hann. ¹⁷ Nú þegar þið vitið þessa hluti mun Guð blessa ykkur ef þið framkvæmið þá. ¹⁸ Ég er ekki að tala um ykkur alla. Ég veit hverja ég hef útvalið. En þetta uppfyllir spádóminn í Ritningunni sem segir „Hann sem deilir með mér brauðinu hefur snúist gegn mér“. ¹⁹ Þetta segi ég ykkur áður en það gerist svo þið munuð trúa þegar þetta gerist, að ég sé sá sem ég er. ²⁰ Ég segi ykkur satt, að þau sem bjóða velkomin þau sem ég sendi, bjóða mig velkominn og þau sem taka á móti mér, taka á móti þeim sem sendi mig.“

²¹ Þegar Jesú hafði sagt þetta komst andi hans í uppnám og hann sagði „Ég segi ykkur satt, einn af ykkur mun svíkja mig“. ²² Lærisveinarnir störfu hver á annan og hugsuðu hvern Jesú gæti átt við. ²³ Einn af þeim, lærisveinninn sem Jesú elskaði, var við hliðina á honum við borðið. ²⁴ Símon Pétur gaf honum bendingu að spyrja Jesú hvern hann ætti við. ²⁵ Sá lærisveinn hallaði sér að Jesú og spurði „Herra, hver er það?“ ²⁶ Jesú svaraði „Það er sá sem ég mun rétta þetta brauð eftir að ég hef dýft því

í skálina“. Þegar hann hafði dýft brauðinu rétti hann Júda, syni Símonar Ískariots, brauðbitann. ²⁷ Um leið og hann tók við brauðinu, fór Satan í hann. Þá sagði Jesú „Gerðu það fljótt sem þú ert að fara að gera“.

²⁸ En enginn þeirra skildi hvað Jesú hafði sagt við hann. ²⁹ Þar sem Júda hélt um peningapyngjuna héldu sumir að Jesú hafði sagt honum að fara að kaupa það sem þurfti fyrir hátíðina eða gefa eitthvað til fátækra.

³⁰ Júda fór um leið og hann hafði tekið við brauðinu. Það var seint um kvöld. ³¹ Þegar hann var farinn sagði Jesú „Mannssonurinn er nú hafinn upp og Guð er hafinn upp í honum. ³² Ef Guð er gerður dýrðlegur í honum, mun Guð líka gera soninn dýrðlegan í sér. ³³ Börnin mín, ég mun ekki vera mikið lengur hjá ykkur og eins og ég sagði trúarleiðtogunum, þið munuð leita að mér en þið getið ekki farið þangað sem ég fer. ³⁴ Ég gef ykkur nýtt boðorð: Að elska hvert annað. Eins og ég hef elskað ykkur, skuluð þið elska hvert annað. ³⁵ Kærleikur ykkar til hvers annars mun sanna fyrir heiminum að þið séuð lærisveinar mínir.“ ³⁶ Símon Pétur spurði þá Jesú „Herra, hvert ert þú að fara?“ Jesú svaraði „Þið getið ekki komið með mér þangað sem ég er að fara, en þið munuð koma þangað seinna“. ³⁷ Pétur spurði „Herra, af hverju get ég ekki fylgt þér þangað núna? Ég myndi fórna lífi mínu fyrir þig.“ ³⁸ Jesú svaraði „Myndirðu fórna lífi þínu fyrir mig? Ég segi þér satt, áður en hani galar muntu afneita mér þrisvar.“

Fjórtándi kafli

¹ Ekki leyfa hjörtum ykkar að skelfast. Þið treystið Guði og þið treystið mér líka. ² Hús Föður míns hefur mörg herbergi, ef það væri ekki þannig, hefði ég þá sagt að ég væri að fara að undirbúa stað fyrir ykkur? ³ Þegar allt er tilbúið mun ég koma og ná í ykkur svo þið getið alltaf verið með mér þar sem ég er. ⁴ Og þið þekkið leiðina þangað sem ég er að fara. ⁵ Tómas spurði þá „Herra, við vitum ekki einu sinni hvert þú ert að fara, hvernig ættum við þá að þekkja leiðina þangað?“ ⁶ Jesú sagði þá við Tómas „Ég er leiðin, sannleikurinn og lífið. Fólk kemst ekki til Föðursins nema í gegnum mig. ⁷ Ef þið þekkið mig, þekkið þið líka Föður minn. Héðan í frá þekkið þið hann og hafið séð hann.“ ⁸ Filipus sagði þá „Herra, sýndu okkur Föðurinn og það væri nóg fyrir okkur“. ⁹ Jesú sagði við hann „Er ég ekki búinn að vera hjá ykkur allan þennan tíma og þú þekkir mig ekki ennþá Filipus. Þau sem hafa séð mig, hafa séð Föðurinn. Hvernig getur þú þá beðið mig um að sýna ykkur Föðurinn? ¹⁰ Trúir þú ekki að ég sé í Föðurnum og Faðirinn sé í mér? Það sem ég segi kemur ekki frá sjálfum mér heldur framkvæmir Faðirinn sem er í mér, verkin sín. ¹¹ Trúið mér að ég er í Föðurnum og Faðirinn er í mér. Trúið að minnsta kosti vegna verkanna sjálfra. ¹² Ég segi ykkur satt, þau sem trúa mér munu líka framkvæma verkin sem ég framkvæmi. Og þau munu framkvæma verk meiri en þau, því ég er að fara til Föðursins. ¹³ Þið munuð öðlast allt það sem þið biðjið um í mínu nafni svo Faðirinn geti verið hafinn upp í syninum. ¹⁴ Ef þið biðjið mig einhvers í mínu nafni mun ég gera það. ¹⁵ Ef þið elskið mig, munuð þið líka halda boðorð mín. ¹⁶ Og ég mun biðja Föðurinn og hann mun gefa ykkur annan hjálpara sem mun alltaf vera með ykkur.

¹⁷ Hjálparinn er andi sannleikans. Heimurinn getur ekki tekið á móti honum því heimurinn sér hann ekki og þekkir hann ekki. En þið þekkið hann því hann mun vera með ykkur og vera í ykkur. ¹⁸ Ég mun ekki skilja ykkur eftir munaðarlausu. Ég mun koma til ykkar. ¹⁹ Innan skamms mun heimurinn ekki sjá mig framar, en þið munuð sjá mig. Þau sem ég lifi, munuð þið líka lifa. ²⁰ Á þeim degi munuð þið vita að ég er í Föður mínum, þið eruð í mér og ég er í ykkur. ²¹ Þau sem hafa boðorð mín og halda þau, eru þau sem elska mig. Þau sem elska mig munu verða elskuð af Föðurnum og ég mun líka elska þau og opinbera mig fyrir þeim.“ ²² Hinn Júda, ekki Ískariót, sagði þá „Herra, af hverju ætlar þú að opinbera þig okkur en ekki heiminum?“ ²³ Jesú svaraði „Þau sem elska mig, munu halda boðorð mín. Faðir minn mun elska þau og við munum fara til hans og búa hjá honum. ²⁴ Þau sem elska mig ekki, munu ekki hlýða orðum mínum. Orðin sem þið heyrið eru ekki mín orð, heldur orð Föðursins sem sendi mig. ²⁵ Ég segi ykkur þetta allt á meðan ég er ennþá hjá ykkur. ²⁶ En hjálparinn, heilagi andinn, sem Faðirinn mun senda í mínu nafni, mun kenna ykkur allt og minna ykkur á allt það sem ég hef sagt við ykkur. ²⁷ Ég skil eftir hjá ykkur frið. Ég gef ykkur minn frið. Ég gef ykkur ekki gjafir eins og heimurinn gefur gjafir. Ekki leyfa hjörtum ykkar að óttast eða skelfast. ²⁸ Þið hafið heyrt mig segja „Ég er að fara í burtu og ég kem til ykkar“. Ef þið elskið mig mynduð þið fagna því að ég fari til Föðursins, því Faðirinn er mér meiri. ²⁹ Ég segi ykkur þetta núna svo þið trúið, þegar þetta gerist. ³⁰ Ég mun ekki tala við ykkur mikið lengur því herra þessa heims er á leiðinni. Hann hefur ekkert vald yfir mér. ³¹ En hann kemur svo heimurinn skilji að ég elska Föðurinn og geri nákvæmlega það sem Faðir minn hefur sagt mér að gera. Komum! Föllum af stað.“

Fimmtánda kafli

¹ „Ég er hinn sanni vínviður og Faðir minn er garðyrkjumaðurinn. ² Hann sker af greinarnar sem bera ekki ávöxt, en greinarnar sem bera ávöxt snyrtir hann svo þær beri enn meiri ávöxt. ³ Þið eruð nú þegar hreinir vegna orðanna sem ég hef sagt við ykkur. ⁴ Verið í mér og ég í ykkur. Alveg eins og að grein getur ekki borið ávöxt nema hún sé á trénu, getið þið ekki borið ávöxt nema að þið séuð í mér. ⁵ Ég er vínviðurinn, þið eruð greinarnar. Þau sem haldast í mér og ég í þeim, munu bera mikinn ávöxt, því þið getið ekkert án mín. ⁶ Þau sem haldast ekki í mér eru eins og greinar sem er kastað til hliðar og visna. Þeim er safnað saman, kastað í eld og brenndar. ⁷ Ef þið haldist í mér og orð mín haldast í ykkur getið þið beðið um hvað sem er og ykkur mun hlotnast það. ⁸ Það er upphefð Föður míns, að þið berið mikinn ávöxt og sannið að þið séuð lærisveinar mínir. ⁹ Eins og Faðirinn elskar mig hef ég líka elskað ykkur. Haldið ykkur í kærleika mínum. ¹⁰ Ef þið haldið boðorð mín munuð þið haldast í kærleika mínum alveg eins og ég hef haldið boðorð Föður míns og haldist í kærleika hans. ¹¹ Ég hef sagt ykkur þetta svo gleði mín sé í ykkur og að gleði ykkar verði fullkomnuð. ¹² Þetta er boðorð mitt: Elskið hvert annað eins og ég hef elskað ykkur. ¹³ Enginn kærleikur er meiri en að leggja líf sitt í sölurnar fyrir vini sína. ¹⁴ Þið eruð vinir mínir ef þið gerið það sem ég segi ykkur að gera. ¹⁵ Ég kalla ykkur ekki þjóna lengur, því þjónar vita ekki hvað herra sinn gerir. Ég kalla ykkur vini því ég hef sagt ykkur allt það sem ég heyrði frá Föður mínum.

¹⁶ Þið völduð mig ekki heldur valdi ég ykkur. Ég valdi ykkur til að fara og bera ávexti og að ávextir ykkar skuli endast svo að þið fáið allt það sem þið biðjið Föðurinn um í mínu nafni. Hann mun gefa ykkur það.

¹⁷ Þetta er boðorð mitt: Elskið hvert annað. ¹⁸ Þegar heimurinn hatar ykkur, ekki gleyma því að hann hataði mig fyrst. ¹⁹ Ef þið væruð af þessum heimi myndi heimurinn elska ykkur. En þar sem þið eruð ekki af þessum heimi, mun heimurinn hata ykkur, því að ég hef útvalið ykkur úr þessum heimi. ²⁰ Munið hvað ég sagði ykkur „Þjónn er ekki meiri en herra sinn“. Ef ég er ofsóttur munuð þið líka verða ofsótt. Ef hlustað hefði verið á mig væri líka hlustað á ykkur. ²¹ Þau munu fara með ykkur á þennan hátt vegna nafns míns, því þau vita ekki hver það var sem sendi mig. ²² Ef ég hefði ekki komið og talað við þau væru þau ekki sek um synd. En núna hafa þau enga afsökun fyrir synd sinni. ²³ Þau sem hata mig, hata Föðurinn líka. ²⁴ Ef ég hefði ekki gert meðal þeirra, það sem engin manneskja hefur gert áður, væru þau ekki sek um synd. Þau hafa núna séð verkin og hata bæði mig og Föður minn.

²⁵ Þetta uppfyllir spádóminn í Ritningunni: „Þau hötuðu mig að ástæðulausu“.

²⁶ Þegar hjálparinn kemur, sem ég mun senda ykkur frá Föðurnum, sannleiksandinn sem kemur frá Föðurnum, mun hann vitna um mig.

²⁷ Þið munuð líka vitna um mig því þið hafið verið með mér frá upphafi.

Sextándi kafli

¹ Ég hef sagt ykkur allt þetta svo þið hrasið ekki. ² Ykkur verður bannað að koma í samkomuhúsin. Og raunar mun sá tími koma að fólk mun drepa ykkur og halda að það sé þjónustu við Guð. ³ Þau munu gera þetta því þau þekkja hvorki Föðurinn né mig. ⁴ Ég hef sagt ykkur þetta svo að þegar tíminn kemur, getið þið rifjað upp að ég var búinn að segja ykkur þetta. Ég sagði ykkur þetta ekki í upphafi því þá var ég með ykkur. ⁵ En núna er ég að fara aftur til þess sem sendi mig og ekki einn ykkar spyr „Hvert ertu að fara?“ ⁶ Í staðinn eruð þið sorgmæddir því ég hef sagt þetta við ykkur. ⁷ En ég segi ykkur satt að það er betra fyrir ykkur að ég fari. Því ef ég færi ekki í burtu kæmi hjálparinn ekki til ykkar, en ef ég fer mun ég senda hann til ykkar. ⁸ Þegar hann kemur mun hann sanna að heimurinn hefur rangt fyrir sér varðandi synd, réttlæti og dóminn. ⁹ Um syndina af því að þau trúðu mér ekki. ¹⁰ Um réttlæti því ég er að fara til Föðursins þar sem þið sjáið mig ekki lengur. ¹¹ Og um dóminn því herra þessa heims hefur nú þegar verið dæmdur.

¹² Ég hef margt annað sem ég þarf að segja við ykkur, en þið mynduð ekki þola það núna. ¹³ En þegar hjálparinn, sannleiksandinn, kemur mun hann leiða ykkur í allan sannleika. Hann mun ekki tala af sjálfum sér heldur bara segja það sem hann heyrir og hann mun segja ykkur hvað mun gerast. ¹⁴ Hann mun upphefja mig því hann mun taka af því sem ég á og gefa ykkur það. ¹⁵ Allt það sem Faðirinn á er mitt þessvegna sagði ég að andinn muni fá frá mér það sem hann mun gefa ykkur.

¹⁶ Eftir smástund munuð þið ekki sjá mig lengur, og svo stuttu eftir það munuð þið sjá mig aftur.“ ¹⁷ Þá sögðu sumir lærisveinarnir sín á milli „Hvað er hann að meina þegar hann segir „Eftir smástund munuð þið ekki sjá mig og svo stuttu eftir það munuð þið sjá mig aftur“ og „Því ég fer til Föðursins?“ ¹⁸ Þeir spurðu áfram „Hvað

meinar hann með smástund? Við skiljum ekki hvað hann er að segja.“¹⁹ Jesú vissi að þeir vildu spyrja hann og hann sagði því við þá „Eruð þið að spyrja hvern annan um það þegar ég sagði „Eftir smástund munuð þið ekki sjá mig lengur og stuttu eftir það munuð þið sjá mig aftur“? ²⁰ Ég segi ykkur satt að þið munuð gráta og syrgja á meðan heimurinn fagnar. Þið munuð syrgja, en sorg ykkar mun breytast í fögnuð. ²¹ Kona sem er að fæða barn, er í miklum sársauka, því tíminn er kominn en þegar barnið er fætt gleymir hún sársaukanum, þegar hún fagnar því að barn sé komið í heiminn. ²² Þannig er það hjá ykkur, núna er tími sorgarinnar. En ég mun sjá ykkur aftur og þið munuð fagna og enginn mun geta tekið í burtu fögnuð ykkar. ²³ Þegar sá dagur kemur munuð þið ekki biðja mig um neitt. Ég segi ykkur satt, Faðirinn mun gefa ykkur allt það sem þið biðjið um í mínu nafni. ²⁴ Hingað til hafið þið ekki beðið um neitt í mínu nafni. Biðjið og ykkur mun hlotnast og fögnuður ykkar mun fullkornast. ²⁵ Ég hef sagt ykkur þetta í líkingum en sá tími mun koma að ég mun ekki lengur tala líkingamál heldur mun ég segja ykkur hreint út frá Föðurnum. ²⁶ Þann dag munuð þið biðja í mínu nafni. Ég er ekki að segja að ég muni biðja Föðurinn fyrir ykkur ²⁷ því Faðirinn sjálfur elskar ykkur því þið elskið mig og trúið því að ég kom frá Guði. ²⁸ Ég kom í heiminn frá Föðurnum og núna yfirgef ég heiminn og fer aftur til Föðursins.“ ²⁹ Þá sögðu lærisveinarnir „Nú talar þú tæpitungulaust og án líkingamáls. ³⁰ Nú vitum við að þú veist allt og þarft ekki neinn til að spyrja þig að spurningum. Þetta lætur okkur trúa að þú komst frá Guði.“ ³¹ Jesú svaraði „Trúið þið núna? ³² Tíminn er að renna upp, og raunar er hann nú þegar kominn, sem þið tvístrist, hver til síns heimabæjar. Þið munuð skilja mig einan eftir. En ég verð ekki einn því Faðirinn er með mér. ³³ Ég hef sagt ykkur þetta svo að þið hafið, í mér, frið. Þið munuð þola þjáningar í þessum heimi, en verið hugrakkir. Ég hef sigrað heiminn!“

Sautjándi kafli

¹ Þegar Jesú hafði sagt þetta leit hann til himins og bað „Faðir, stundin er runnin upp. Gerðu son þinn dýrðlegan svo sonur þinn geti gert þig dýrðlegan. ² Því þú gafst honum vald yfir öllu fólki svo hann geti gefið eilíft líf, öllum þeim sem þú gafst honum. ³ Þetta er eilíft líf: að þau þekki þig, hin eina sanna Guð og Jesú Krist, sem þú sendir. ⁴ Ég hef upphafið þig á jörðinni með því að klára það verk sem þú fólst mér. ⁵ Faðir, hafðu mig núna upp í dýrðina sem hafði hjá þér áður en heimurinn var skapaður. ⁶ Ég hef opinberað þig þeim sem þú gafst mér úr þessum heimi. Þau voru alltaf þín. Þú gafst mér þau og þau hafa hlýtt orðum þínum. ⁷ Þau vita núna að allt sem þú gafst mér kom frá þér ⁸ því ég flutti þeim orðin sem þú gafst mér og þau tóku við þeim. Þau voru fullviss um að ég kom frá þér og þau trúðu því að þú sendir mig. ⁹ Ég bið fyrir þeim, ég bið ekki fyrir heiminum heldur þeim sem þú gafst mér því þau eru þín. ¹⁰ Allt sem ég á er þitt, og allt sem þú átt er mitt. Og upphefðin er mín vegna þeirra. ¹¹ Ég mun ekki dvelja lengur í heiminum, en þau munu vera áfram í heiminum og ég er á leiðinni til þín. Heilagi Faðir, verndaðu þau með mætti nafns þíns, nafninu sem þú gafst mér, svo þau verði eitt eins og við erum eitt. ¹² Á meðan ég var með þeim verndaði ég þau og hélt þeim öruggum með nafninu sem þú gafst mér. Ég tapaði engum af þeim nema þeim sem er á leið til glötunar

eins og Ritningin sagði fyrir um. ¹³ Ég er á leiðinni til þín, ég sagði þeim margt meðan ég var hjá þeim í heiminum svo þau myndu fyllast af gleði minni. ¹⁴ Ég hef gefið þeim orð þitt og heimurinn hefur hatað þau, því þau eru ekki af þessum heimi frekar en ég er af þessum heimi. ¹⁵ Bæn mín er ekki að þú takir þau út úr heiminum heldur að þú verndir þau frá hinum illa. ¹⁶ Þau eru ekki af heiminum frekar en ég er af heiminum. ¹⁷ Gerðu þau heilög með sannleika þínum, kenndu þeim orð þitt, sem er sannleikur. ¹⁸ Ég sendi þau út í heiminn eins og þú sendir mig í heiminn. ¹⁹ Ég gef sjálfan mig sem heilaga fórn fyrir þau svo þau geti orðið heilög með sannleika þínum. ²⁰ Ég bið ekki bara fyrir þessum lærisveinum heldur líka fyrir öllu því fólki sem mun trú á mig í gegnum orð þeirra. ²¹ Ég bið að þau verði öll eitt, eins og ég og þú erum eitt, eins og þú ert í mér Faðir og ég er í þér. Megi þau vera í okkur svo heimurinn trúi að þú hafir sent mig. ²² Ég hef gefið þeim dýrðina sem þú gafst mér, svo þau geti verið eitt eins og við erum eitt. ²³ Ég í þeim og þú í mér, megi þau upplifa fullkomna sameiningu svo heimurinn viti að þú sendir mig og að þú elskar þau eins mikið og þú elskar mig. ²⁴ Faðir, ég vil að þau sem þú gafst mér verði með mér þar sem ég er. Þá geta þau séð alla dýrðina sem þú gafst mér, því þú elskaðir mig jafnvel áður en heimurinn var skapaður. ²⁵ Réttláti Faðir, heimurinn þekkir þig ekki en ég þekki þig og þessir lærisveinar vita að þú sendir mig. ²⁶ Ég hef opinberað þig fyrir þeim og ég mun halda því áfram. Þá mun ást þín á mér vera í þeim og ég mun vera í þeim.“

Átjándi kafli

¹ Eftir þessa bæn Jesú, fór hann ásamt lærisveinum sínum yfir dalinn Kídron, í garð sem var þar. ² Svikarinn Júda þekkti staðinn enda hafði Jesú oft farið þangað ásamt lærisveinunum. ³ Æðstu prestarnir og farísarnir höfðu látið Júda fá nokkra rómverska hermenn og musterisverði til að fylgja sér. Nú komu þeir í garðinn, vopnaðir og með logandi kyndla. ⁴ Jesú vissi allt það sem var að fara koma fyrir hann. Hann fór og spurði þá „Hvað viljið þið?“ ⁵ Þeir svöruðu „Við leitum að Jesú frá Nasaret“. „Ég er hann“ svaraði Jesú. (Júda sem sveik hann stóð þarna með þeim). ⁶ Þegar Jesú sagði „Ég er hann“ hopuðu þeir og duttu aftur fyrir sig. ⁷ Aftur spurði Jesú „Hverjum eruð þið að leita að?“ Þeir sögðu „Jesú frá Nasaret“. ⁸ Jesú svaraði „Ég er búinn að segja ykkur að ég sé hann, ef þið eruð að leita að mér, leyfið þá þessum að fara“. ⁹ Þannig rættist Ritningin sem sagði „Ég tapaði ekki neinum af þeim sem þú gafst mér“.

¹⁰ Þá tók Símon Pétur upp sverð og skar hægra eyrað af Malkusi, sem var þjónn æðsta prestsins. ¹¹ En Jesú sagði við Pétur „Slíðraðu sverðið. Á ég ekki að drekka af bikar þjáningarinnar sem Faðirinn gaf mér?“

¹² Hermennirnir, yfirmaður þeirra og musterisverðirnir handtóku þá Jesú og bundu hann. ¹³ Þeir fóru fyrst með hann til Annas sem var tengdafaðir Kæfasar, sem var æðsti presturinn það árið. ¹⁴ Kæfas var sá sem sagði að það væri betra að einn maður dæi fyrir fólkið. ¹⁵ Símon Pétur og annar lærisveinn eltu á eftir. Hinn lærisveinninn var kunningi æðsta prestsins og fékk því að fara inn í garð æðsta prestsins með Jesú, ¹⁶ en Pétur beið fyrir utan dyrnar. Hinn lærisveinninn, sá sem þekkti æðsta prestinn, fór tilbaka, talaði við þjónustustúlku og fékk að hleypa Pétri inn. ¹⁷ Hún

spurði Pétur „Ert þú ekki einn af lærisveinum þessa manns?“ Pétur svaraði „Það er ég ekki“. ¹⁸ Það var kalt þessa nótt og þjónarnir og verðirnir stóðu við eld til að hlýja sér. Pétur stóð þar líka og hlýjaði sér.

¹⁹ Inn í húsinu var æðsti presturinn að yfirheyra Jesú um lærisveina hans og kenningar. ²⁰ Jesú svaraði honum „Ég hef talað opinskátt og opinberlega. Ég kenndi í samkomuhúsunum og í musterinu, þar sem fólkið safnast allt saman. Ég hef ekki gert neitt í leynd. ²¹ Af hverju eruð þið að spyrja mig? Spyrjið þau sem heyrðu mig tala. Þau hljóta að vita hvað ég sagði.“ ²² Þegar Jesú sagði þetta sló einn varðanna hann utan undir og sagði „Er það svona sem þú svarar æðsta prestinum?“ ²³ Jesú svaraði „Ef ég sagði eitthvað rangt, segðu þá hvað það var. En ef ég er að segja satt, af hverju slóstu mig þá?“ ²⁴ Þá sendi Annas hann bundinn til Kæfasar, æðsta prestsins.

²⁵ Á meðan var Símon Pétur standandi við eldinn og hann var spurður aftur „Þú ert ekki einn af lærisveinunum hans, er það nokkuð?“ Hann neitaði því og sagði „Ég er það ekki“. ²⁶ Einn af þjónum æðsta prestsins, ættingi mannsins sem Pétur skar eyrað af, spurði hann þá „Sá ég þig ekki með honum í garðinum?“ ²⁷ Aftur neitaði Pétur og á þeirri stundu galaði hani.

²⁸ Jesú var yfirheyrður frammi fyrir Kæfasi, til morguns. Þá var farið með Jesú til höfuðstöðva rómverska ríkisstjórans. Þeir sem ákærðu hann fóru þar ekki inn svo þeir yrðu ekki óhreinir samkvæmt helgisiðum Gyðinga og gætu þá ekki borðað páskamáltíðina. ²⁹ Ríkisstjórinn sem hét Pílatus fór út til þeirra og spurði „Fyrir hvað ákærið þið þennan mann?“ ³⁰ Þeir svöruðu „Ef hann væri ekki glæpamaður hefðum við ekki komið með hann til þín“. ³¹ Pílatus sagði „Farið með hann og dæmið hann eftir ykkar lögum“. Þeir mótmæltu „Það er ekki löglegt fyrir okkur að taka fólk af lífi“. ³² Þetta uppfyllti spádóm Jesú um það hvernig hann myndi deyja. ³³ Pílatus fór aftur inn í höllina, lét kalla eftir Jesú og spurði hann „Ert þú gyðingakóngurinn?“ ³⁴ Jesú spurði hann á móti „Heldur þú það, eða hafa aðrir sagt það um mig?“ ³⁵ Pílatus svaraði „Er ég þá Gyðingur? Þitt eigið fólk og æðstu prestarnir framseldu þig til mín. Hvað er það sem þú gerðir af þér?“ ³⁶ Jesú sagði „Konungsríki mitt er ekki af þessum heimi. Ef svo væri hefðu þjónar mínir barist til að koma í veg fyrir að ég yrði handtekinn af trúarleiðtogunum. En konungsríki mitt er ekki af þessum heimi.“ ³⁷ Pílatus sagði þá „Svo þú ert kóngur?“ Jesú svaraði „Þú segir að ég sé kóngur. Raunar er ástæðan fyrir því að ég fæddist og kom í þennan heim, sú að vitna um sannleikann. Þau sem eru með sannleikanum í liði, hlusta á mig.“ ³⁸ Pílatus svaraði „Hvað er sannleikur?“ Síðan fór hann út til fólksins og sagði við þau „Hann er ekki sekur um neinn glæp. ³⁹ En það er venjan að ég leysi úr haldi einn fanga á páskahátíðinni. Viljið þið að ég leysi úr haldi gyðingakónginn?“ ⁴⁰ Fólkið öskraði á móti „Nei, ekki hann! Leystu Barabbas úr haldi.“ En Barabbas var uppreisnarmaður.

Nítjándi kafli

¹ Pílatus lét þá híða Jesú. ² Hermennirnir snéru saman þyrna til að búa til kórónu og

settu á höfuð hans. Þeir klæddu hann í yfirhöfn úr purpura. ³ Þeir hæddust að honum og sögðu „Heill sé gyðingakóngnum!“ og slógu hann í andlitið. ⁴ Pílatus kom út aftur og sagði við fólkið „Ég ætla að færa þennan mann út til ykkar aftur, svo þið vitið að ég hef ekki fundið neina sök hjá honum“. ⁵ Þegar Jesú kom út með þyrnikórónuna og í purpurayfirhöfninni, sagði Pílatus við fólkið „Hér er hann“. ⁶ Þegar æðstu prestarnir og mustervisverðirnir sáu hann öskruðu þeir „Krossfestu hann! Krossfestu hann!“ Pílatus sagði þá „Takið þið hann og krossfestið, ég finn enga sök hjá honum“. ⁷ Trúarleiðtogarnir svöruðu „Samkvæmt lögmáli okkar er hann dauðasekur því hann kallaði sjálfan sig son Guðs“. ⁸ Þegar Pílatus heyrði þetta varð hann jafnvel enn skelkaðri, ⁹ fór aftur inn í höllina og spurði Jesú „Hvaðan ertu eiginlega?“ En Jesú svaraði honum ekki. ¹⁰ Pílatus sagði þá „Neitar þú að svara mér? Skilurðu ekki að ég hef vald til að leysa þig úr haldi eða láta krossfesta þig?“ ¹¹ Jesú svaraði „Þú hefur ekkert vald yfir mér þú hefur ekkert fengið það að gjöf að ofan. Þess vegna eru þeir sem framseldu mig til þín, sekari um verri synd.“

¹² Frá þessari stundu reyndi Pílatus að leysa Jesú úr haldi en trúarleiðtogarnir öskruðu á móti „Ef þú leyfir þessum manni að fara ert þú enginn vinur keisarans. Hver sá sem kallar sig kóng setur sig upp á móti keisaranum.“ ¹³ Þegar Pílatus heyrði þetta lét hann færa Jesú út og settist í dómarsætið á stað sem heitir Gabbaða, eða Steinagata. ¹⁴ Þetta var um hádegi á aðfangadegi páska.

Pílatus sagði við fólkið „Sjáið, hér er kóngurinn ykkar“. ¹⁵ En fólkið svaraði „Taktu hann í burtu, farðu með hann! Krossfestu hann!“ Pílatus spurði þá „Á ég að krossfesta kónginn ykkar?“ En æðstu prestarnir öskruðu á móti „Við höfum engan kóng nema keisarann!“

¹⁶ Pílatus framseldi þá Jesú til þeirra svo hann yrði krossfestur og hermennirnir fóru með Jesú í burtu. ¹⁷ Jesú hélt sjálfur á krossinum til staðar sem heitir Hauskúpa, eða á hebresku Golgaða. ¹⁸ Þar krossfestu þeir Jesú. Tveir voru krossfestir með honum, sitthvoru megin við hann. ¹⁹ Pílatus lét gera spjald til að setja á krossinn sem stóð á „Jesú frá Nasaret, gyðingakóngurinn“.

²⁰ Jesú var krossfestur á stað nærri Jerúsalem og spjaldið var skrifað á hebresku, latínu og grísku svo sem flestir gætu lesið það. ²¹ Æðstu prestarnir mótmæltu þessu og sögðu við Pílatus „Breyttu þessu úr „gyðingakóngurinn“ í að hann hafi sagst vera konungur Gyðinga“. ²² Pílatus svaraði „Ég skrifaði það sem ég skrifaði“.

²³ Þegar hermennirnir höfðu krossfest Jesú, skiptu þeir yfirhöfninni hans á milli sín. Þeir tóku kyrtilinn hans, sem var ofinn í einu klæði frá toppi og niður ²⁴ og þeir sögðu við hvern annan „Við skulum ekki rífa hann, heldur köstum upp á hver fær að eiga hann“. Þetta uppfyllti spádóminn í Ritningunni sem sagði „Þeir skiptu yfirhöfninni minni á milli sín og köstuðu upp á hver fengi fötin“. Hermennirnir gerðu því þetta sem þeir gerðu.

²⁵ Móðir Jesú stóð nærri krossinum ásamt systur sinni, Maríu eiginkonu Klopasar og Maríu Magdalenu. ²⁶ Þegar Jesú sá móður sína og lærisveininn sem hann elskaði standa þar sagði hann við hana „Kona, þetta er sonur þinn“. ²⁷ Og við lærisveininn sagði hann „Þetta er móðir þín“. Frá þeirri stundu tók lærisveinninn hana inn á heimili sitt.

²⁸ Jesú vissi að nú væri verk hans fullkomnað og til að uppfylla spádóminn sagði hann „Ég er þyrstur“. ²⁹ Hjá hermönnunum var krukka með vínediki og þeir vættu svamp og réttu Jesú með grein af ísópstré, og lyftu því að vörum hans.

³⁰ Þegar Jesú hafði bragðað það sagði hann „Það er fullkomnað“. Og þá hneig höfuð hans og hann gaf upp andann.

³¹ Þessi dagur var aðfangadagur sérstaks hvíldardags. Vegna þessa vildu trúarleiðtogarnir ekki að líkin héngu á krossinum yfir hvíldardaginn, þeir báðu því Pílatus um að fótleggir mannanna yrðu brotnir og líkin svo tekin niður.

³² Hermennirnir fóru og brutu fæturnar á öðrum manningnum sem var krossfestur ásamt Jesú og svo á hinum. ³³ En þegar þeir komu að Jesú sáu þeir að hann þá þegar dáinn svo þeir brutu ekki fæturna á honum. ³⁴ Þess í stað tók einn hermaðurinn spjót og stakk í síðu hans og blóð og vatn runnu út. ³⁵ Þessi vitnisburður kemur frá manni sem sá þetta gerast og vitnisburður hans er sannur. Hann veit að hann er að segja satt og vitnar um þetta svo þú getir líka trúað. ³⁶ Þetta gerðist svo Ritningin myndi rætast sem sagði „Ekki eitt bein hans verður brotið,“ ³⁷ og „Þeir munu horfa á þann sem þeir stungu“.

³⁸ Eftir þetta bað Jósef frá Arímaðeu, Pílatus um lík Jesú. Jósef þessi var lærisveinn Jesú en gerði það með leynd vegna þess að hann óttaðist trúarleiðtogana. Hann fékk leyfi frá Pílatusi og fór og tók líkið niður. ³⁹ Níkodímus, sá sem hafði heimsótt Jesú í skjóli nætur, kom með og hafði með sér blöndu af myrru og aloe, um þrjátíuogfimm kíló. ⁴⁰ Þeir fylgdu hefðum Gyðinga varðandi greftun og vöfðu líkið inn í línúk. ⁴¹ Krossfestingin fór fram nálægt garði þar sem var nýtekin gröf, sem hafði aldrei verið notuð áður. ⁴² Þeir lögðu líkið þar, því hún var nálægt og þetta var daginn fyrir hvíldardag.

Tuttugasti kafli

¹ Snemma morguns, fyrsta dag vikunnar, á meðan það var ennþá dimmt, fór María Magdalena að gröfinni og sá að steininum hafði verið velt frá hellismunanum. ² Hún hljóp til Símonar Péturs og hins lærisveinsins, þess sem Jesú elskaði, og sagði við þá „Þeir hafa tekið hann úr gröfinni og við vitum ekki hvar þeir settu hann!“ ³ Pétur og hinn lærisveinninn fóru að gröfinni. ⁴ Þeir hlupu báðir en hinn lærisveinninn hljóp framúr Pétri og kom fyrstur að gröfinni. ⁵ Hann beygði sig niður og sá líkklæðin liggja þar en fór ekki inn í gröfina. ⁶ Þá kom Símon Pétur og fór beint inn í gröfina. Hann sá líkklæðin liggja þar ⁷ ásamt dúknum sem hafði verið vafið um höfuð Jesú sem lá þar samanbrotinn ásamt hinu klæðinu. ⁸ Þá fór lærisveinninn sem kom fyrstur að gröfinni, líka inn í gröfina. Hann sá, og trúði. ⁹ Þeir skildu ekki ennþá Ritninguna sem sagði að Jesú yrði að rísa upp frá dauðum. ¹⁰ Þeir fóru þá aftur þangað sem þeir dvöldu. ¹¹ María stóð fyrir utan gröfina og grét. Grátandi beygði hún sig niður og leit inn í gröfina ¹² og sá tvo engla í fagurhvítu, sitjandi þar sem lík Jesú hafði legið. Annar sat þar sem höfuðið hafði legið og hinn þar sem fæturnir höfðu verið. ¹³ Þeir spurðu hana „Kona, af hverju ertu að gráta?“ Hún svaraði „Þeir hafa tekið herrann minn í burtu og ég veit ekki hvert þeir fóru með hann“. ¹⁴ Hún

snéri sér við til að halda í burtu og sá einhvern standa þar. Það var Jesú en hún þekkti hann ekki. ¹⁵ Hann spurði hana „Kona, af hverju grætur þú? Hver er þetta sem þú ert að leita að?“ Hún hélt að hann væri garðyrkjumaðurinn og sagði „Herra, ef þú hefur farið með hann í burtu, segðu mér þá hvert þú fórst með hann og ég skal ná í hann“. ¹⁶ Jesú sagði við hana „María“. Hún snéri sér að honum og hrópaði upp yfir sig á arameísku „Rabboni!“ sem þýðir kennari. ¹⁷ Jesú sagði „Ekki halda í mig því ég hef ekki enn stigið upp til Föðurins. En farðu og finndu bræður mína og segðu þeim „Ég er að fara að stíga upp til Föður míns, Föður ykkar, til Guðs míns og Guðs ykkar“.

¹⁸ María Magdalena fór til lærisveinanna og flutti þeim fréttirnar „Ég hef séð herrann“. Og hún flutti þeim skilaboðin frá Jesú. ¹⁹ Þetta sunnudagskvöld hittust lærisveinarnir bakvið luktur dyr því þeir voru hræddir við leiðtoga Gyðinganna. Allt í einu stóð Jesú mitt á milli þeirra og sagði „Friður fylgi ykkur“. ²⁰ Eftir að hafa sagt það sýndi hann þeim hendur sínar og síðuna. Lærisveinarnir fylltust af fögnuði þegar þeir sáu herrann. ²¹ Jesú sagði aftur „Friður fylgi ykkur. Eins og Faðirinn sendi mig, sendi ég ykkur.“ ²² Þá andaði hann á þá og sagði „Takið við heilaga andanum. ²³ Ef þið fyrirgefið syndir, munu syndirnar verða fyrirgefnar. Ef þið fyrirgefið ekki, munu þær ekki vera fyrirgefnar.“ ²⁴ Tómas, sem var kallaður tvíburi, var ekki með lærisveinunum þegar Jesú heimsótti þá. ²⁵ Hinir lærisveinarnir sögðu við hann „Við höfum séð herrann!“ En Tómas svaraði „Ég mun ekki trúa nema ég sjái sárin eftir naglana í höndum hans og geti sett fingurinn í þau, og sett höndina á sárið á síðunni“. ²⁶ Viku síðar voru lærisveinarnir aftur í sama húsi og Tómas var með þeim. Þótt dyrnar væru læstar kom Jesú og stóð á meðal þeirra og sagði „Friður fylgi ykkur“. ²⁷ Þá sagði Jesú við Tómas „Settu fingurinn hér, sjáðu hendur mínar. Réttu út höndina og settu hana á síðuna mína. Hættu að efast og trúðu!“ ²⁸ Tómas sagði þá við Jesú „Herra minn, og Guð minn!“ ²⁹ Þá sagði Jesú við hann „Þú trúir af því að þú sást mig. Blessuð eru þau sem sjá ekki en trúa samt.“

³⁰ Lærisveinarnir sáu Jesú framkvæma mörg kraftaverk fyrir utan þau sem eru nefnd í þessari bók. ³¹ En þau sem eru nefnd eru hér svo þú trúir að Jesú sé Messías, sonur Guðs og með því að trúa öðlist þú eilíft líf í hans nafni.

Tuttugastiogfyrsti kafli

¹ Síðar birtist Jesú lærisveinunum aftur, nú við Galíleuvatn. Svona gerðist það: ² Símon Pétur, Tómas, nefndur tvíburi, Nataniel frá Kana í Galíleu, synir Sebeda og tveir aðrir lærisveinar voru þar saman. ³ Símon Pétur sagði við þá „Ég ætla að renna fyrir fisk.“ Þeir svöruðu í kór „Við komum með þér“. Þeir fóru saman út á bát en þá nótt veiddu þeir ekkert.

⁴ Snemma morguns stóð Jesú á ströndinni en lærisveinarnir áttuðu sig ekki á að það væri hann. ⁵ Hann kallaði til þeirra „Vinir mínir, veidduð þið eitthvað?“ Þeir svöruðu „Nei, ekkert“. ⁶ Jesú sagði þá „Kastið netinu hægra megin við bátinn og þá munuð þið verða varir“. Þegar þeir gerðu það gátu þeir ekki dregið inn netið því það var svo fullt af fiski. ⁷ Þá sagði lærisveinninn sem Jesú elskaði við Pétur „Þetta er herrann!“ Þegar Símon Pétur heyrði það, vafði hann klæði um sig og stökk út í

vatnið.

⁸ Hinir lærisveinarnir sigldu í land dragandi drekkfullt netið á eftir sér, en þeir voru ekki langt frá landi, kannski um hundrað metra. ⁹ Þegar þeir komu að landi sáu þeir fisk sem var verið að grilla á kolum og brauð. ¹⁰ Jesú sagði við þá „Komið með eitthvað af fiskinum sem þið veidduð“. ¹¹ Símon Pétur fór aftur um borð í bátinn og dró netið að landi. Það var fullt af fiski, hundrað fimmtíu og þrír fiskar, en þó aflinn væri svo mikill, rifnaði netið ekki. ¹² Jesú sagði við þá „Komið og fáid ykkur morgunmat“. Enginn af lærisveinunum þorði að spyrja hann „Hver ert þú?“ því þeir vissu að þetta væri herrann. ¹³ Jesú gaf þeim brauð og gerði það sama með fiskinn. ¹⁴ Þetta var þriðja skiptið sem Jesú birtist lærisveinunum eftir að hann var reistur upp frá dauðum. ¹⁵ Þegar þeir voru búnir að matast sagði Jesú við Símon Pétur „Símon Jóhannesson, elskar þú mig meira en hinir?“ Hann svaraði „Já herra, þú veist að ég elska þig“ Jesú sagði þá „Sjáðu um lömbin mín“. ¹⁶ Aftur spurði Jesú „Símon Jóhannesson, elskar þú mig?“ Hann svaraði „Já herra, þú veist að ég elska þig“. Jesú sagði þá „Sjáðu um lömbin mín“. ¹⁷ Jesú sagði þá í þriðja skiptið „Símon Jóhannesson, elskar þú mig?“ Pétur varð sár af því Jesú var að spyrja hann í þriðja skiptið „Elskar þú mig?“ og sagði hann því „Herra, þú veist allt, þú veist að ég elska þig“. Jesú sagði þá „Sjáðu um lömbin mín. ¹⁸ Ég segi þér satt, þegar þú varst yngri klæddir þú þig sjálfur þig og fórst þangað sem þú vildir. En þegar þú ert orðinn gamall muntu teygja út höndina og annar mun klæða þig og leiða þig þangað sem þú vilt ekki fara.“ ¹⁹ Jesú sagði þetta til að gefa til kynna hvernig Pétur myndi deyja til að upphefja Guð. Síðan sagði Jesú við Pétur „Fylgdu mér“. ²⁰ Pétur snéri sér við og sá að lærisveinninn sem Jesú elskaði var að fylgja þeim eftir (Þetta er lærisveinninn sem spurði Jesú í síðustu kvöldmáltíðinni „Hver er það sem mun svíkja þig?“) ²¹ Þegar Pétur sá lærisveininn spurði hann Jesú „Hvað með hann?“ ²² Jesú svaraði „Ef ég vil að hann lifi þartil ég kem aftur, hvaða máli skiptir það þig? Þú átt að fylgja mér.“

²³ Vegna þessa spratt upp sá orðrómur meðal lærisveinanna að þessi lærisveinn myndi ekki deyja. En Jesú sagði það ekki, heldur sagði „Ef ég vil að hann lifi þartil ég kem aftur, hvaða máli skiptir það þig?“ ²⁴ Sá lærisveinn er maðurinn sem vitnar um allt þetta og skrifaði þetta niður. Við vitum að vitnisburður hans er sannur.

²⁵ Jesú gerði ótal margt annað og ef það allt yrði skrifað niður held ég að allur heimurinn myndi ekki hafa nóg pláss fyrir allar bækurnar sem þyrfti að skrifa.